

SPEJDERNES MAGASIN

September
1924

Stef Malmström

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

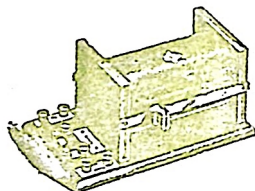
Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Amerikansk Iscream Fryseri

Onsgaardsvej 3 — Tlf. Helrup 1263

1ste Klasses Isanretninger
til Selskaber.

Leverance til Skole- og Spejderfester.

Radio
Apparater
og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf : C. 1493, Byen 3256.
Telegr.-Adr. : Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelsersgade 8.

Telefon: Byen 6762.
KØBENHAVN K.

Cyklefabrikken FIX,

Aaboulevard 50.

Telf. Nora 3540.

Grundlagt 1902.

Skal De købe en ny Cykle husk da, at Fix-Cyklen løber lettest og holder længst. Fabrikeret paa egne Værksteder, derfor den største og bedste Garanti. Pr. Cykle med eng. Gummi 125 Kr. Cykler opbygget af prima engelsk Materiale, monteret med fineste eng. Gummi 150 Kr. samt B. S. A. og Brampton-Cykler i stort Udvalg til Priser, der trods enhver Konkurrence. Bedste og billigste Indkøbssted for Dæk, Slinger, alt Tilbehør og Reservedele. Stort moderne Værksted under egen personlig Ledelse anbefales.

Erbødigt C. Frandsen.

Aluminiums-Kogekar

Gryder og Kasseroller fra 75 Øre Stk.

Gafler og Skeer 10-15 Øre Stk.

Aluminiums Tallerkener, flade, dybe. 60 Øre Stk.

Spejder-Dolke, store, 2,25 Stk.

E. BODENHAGEN

„PRISBILLIGHEDEN“

14441. GL. KONGEVEJ 4. 14441.

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1807
HOVEDKONTOR

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11136
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13618

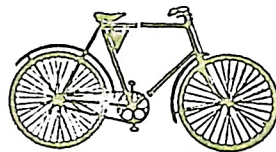
NØRREBROGADE 17
Telefon Central 4994 & 7743

TRIANGLEN 3
Telefon Central 8040

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2111 & 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10-3 og 5½-6½. Lørdag kun 10-2.

ADLER
CYCLE A/s

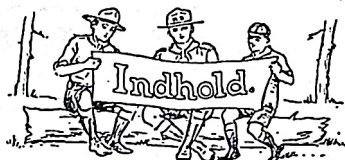

København K. - Søtorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slinger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes **RABAT**

Danmark er en dejlig Have
af *Ollo Lagoni* 1
Jamboreen i Danmark
1924 af *Sir Baden-Povell* 2
Drengen, de troede, var
en Kryster af *Marcus*
Woodward 3
Jamboreeminder af *Kay*
Nissen 8
Ulveunger i Jamboreelejr 11

August 1924

Alverdens Spejdere af *Emil*
Bønnelykke 12
Episoder under Jamboreen 12
Jamboreens Sange I . . . 13
Til Landslejr blandt nor-
ske Spejdere af *Thorkel*
Vøgg 14
Med Jensenius til Jamboree 15
Spejdernes Verdensbro-
derskab 17
Fra Divisionerne 21
Spejdernes Fotosider . . 22
Danmarkskonkurrence . . 26

C. V. STEENSTRUP

KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.

TELEFON: CENTRAL 4654

TELEGRAM-ADR.: APOLLOLYRE.

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter

for Spejder-Orkestre.

Reparationer udføres.

Jamboree-Minder.

Spejdernes Boghandel

er i Øjeblikket lige ved at revne med alle
de herlige Ting, den har til jer. Her er
nogle af dem:

Jamboreemærker. 1 Kr. pr. Ark med
50 Stk.

40 Lejr- og Spejdersange. 30 Øre (for
stor Lykke).

Jambo-Bladene à 35 Øre, alle 12 — Kr. 4,20.
Spejderpost (Kort, Konvolutter, Blok,
Seglmærker), Kr. 1.65 (enest. Succes).

Jamboree-Spejderen. Solv, Kr. 10.00.

Spejdernes Haandbog. Kr. 1.50 (10 Stk.
Kr. 12.00), enest., praktisk og uundværlig.

Jambo Mappen. Kr. 5.50 (Jambo-Bladene
flot indbundne).

Spejderbogen. Kr. 5.00 (uundværlig for
en Spejder).

Jamboreeskaalen. Kr. 2.50 (ualmindelig
flis med Rigsvaabnet).

Seglmærker. (Liljen, 50 Stk. 35 Øre —
Spejderen, 20 Stk. 35 Øre).

Engelske Billeder: If I were a boy again,
Raw Materiel og andre à 3 Kr.

Bogmærker af Solv med Liljen. Kr. 2.75
og 3.75.

Geografiske Spil. 1. Serie: Jylland. 2,
Serie: Øerne. Kr. 1.35.

Medlemskort. 25 Øre Stk. (3-farvet i Hyl-
ster, enestående flkst).

SPEJDERNES BOGHADEL

NØRREGADE 15 — KBHVN.

Spejdere! Husk

Skakspil Damspil og Legetøj

billigst

Gøthersgade 113, Kj.

Telefon Byen 5671 x.

F.O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagervej 31
København K.

Specialforretning

Ure og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.

Grundlagt 1877.

Tlf. Byen 7754.

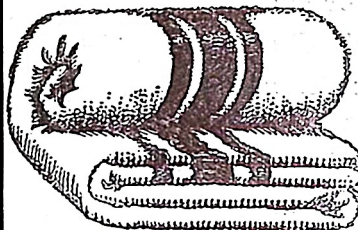
Forste Klasses Reparatonsværksted.

FORLANG

KONSERVES OG SAFTER

„Nolli“ Det rigtige Uldtæppe

til den rigtige Pris.

Kr. 8.50, 12.50, 14.50, 15.50.
Vore svære Kvaliteter i Uld-
tæpper benyttes af Spejdere,
Hospitaler og Kliniker
Landet over.

Udsalg:

V. Voldgade 21

Griffenfeldtsgade 50 & 50 a

Vesterbrogade 108

Nørrebrogade 18

Telefon 14570.

HELLESENS
VII-20

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVES

Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

„Spejderen“

1

forsølvet Tin med Sokkel

Pris Kr. 10,00

en gros & Detail

ved

Guldsmed I. Lund

Vesterbrogade 64 - Telf. Vester 2978 x.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • • SELSKAB •
CLICHÉER • AF • ENHVER ART •
• FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON : * 5 * BYEN 7750. •

HAMLET

og Sterling Cycler i nyeste Modeller
og Udførelse samt Cycledele og Mo-
torcycledele af enhver Art.

Katteøjne

i de autoriserede Modeller føres
stadig i rigt Udvalg.

Hamlets Udsalg:

Købmagergade 64.

Hj. af Kultoret. Tilf. 1435.

TELTE og alt Tilbehør,
bedst og billigst!

Vandtætte Underlag og Poncho.

Sovesække og Poser!

Fabrik
Chr. Møller A/s
Amaliegade 43
Telf. C. 687. Etabl. 1855.

Rygsække!

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

REDAKTØR: VILHELM BJERREGAARD
VIBORGGADE 82 B. - KØBENHAVN Ø.

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 - TELEFON BYEN 4986

NUMMER 12

SEPTEMBER 1924

8. AARGANG

DANMARK ER EN DEJLIG HAVE

Tilegnet danske Spejdere Jamboreen 1924.

»Fredens Mærke lyser i dit Flag.
Liljens Renhed i dit Skjold er tegnet.
Du er Fremtids Vagt-om Bøgehegnet.
Danmarks Lykke er din Hjertesag.«

DANMARK er en dejlig Have
mellem Sunde lagt.
Bøgskov og Kæmpegrave
højner Birkens Pragt.
Egen breder ud sin Krone,
og som Hersker paa sin Trone
hæver den sig højt, mens Landet
spejler sig i Vandet.

Kornet bølger blidt i Blæsten
over Bakkedrag.
Kløvermarken favner Hesten
og den unge Plag.
Hvide Sejl igennem Sunde
mellem lyse Bøgelunde. —
Intet Syn, hvorhen Du kommer,
er som Danmarks Sommer.

Der er ogsaa Steder blandet
ind i Danmarks Jord,
Egne, hvorpaa Flyvesandet
truer alt, der gror.
Heden blev os dog til Hæder,
var den fattig sine Steder,
er dens granbevokste Sandmark
nu en Pryd for Danmark.

Danmark er en dejlig Have,
som jeg prise kan. —
Hvor jeg fik en herlig Gave
i mit Fædreland. —
Men der findes ogsaa Kyster
af mit Land, som Isen kryster,
ogsaa de er med i Gaven
og en Del af Haven.

OTTO LAGONI.

Kaptajn i Marinen.

JAMBOREEN I DANMARK

Af Sir Robert Baden-Povell

„The Times.“

Vi kan mindes den internationale Jamboree 1924 som en mægtig Succes. Det, at mere end 4000 Spejdere og Spejderførere fra 33 forskellige Nationer deltog i den, maatte jo bevirke, at det maatte blive en Succes; men det er ikke det eneste Punkt. Mange forskellige Ting bidrog til at skabe Succes'en. Først og fremmest maa man sige, at Lejren paa den pragtfulde Ermelundsslette var glimrende organiseret og arrangeret af Det danske Spejderkorps. Til Trods for daarligt Vejr i den sidste Del af Lejrperioden nød alle Drengene Lejrlivet — og deres eneste Indvending kunde være, at Møden var for god og for rigelig.

Konkurrencerne var udmærket arrangerede og frembragte en fornøjelig Kappelstrid. Udstillingen af Spejderarbejder var smukt organiseret. Blandt de mange nydelige Udstillinger maa her især de amerikanske Spejders nævnes. Spejderne blev ført ud paa interessante Ture til en Del af Landets talrige historiske og industrielle Egne.

Om Dagen var Lejren og om Aftenen Lejrbaalspladsen fyldt indtil Trængsel af Tilskuere, omtrent hver Dag beløbende sig til et Antal af 20,000. Efter et meget kraftigt Regnvejr modtog Lejren 2700 Tilbud fra private Hjem om Indlogering for Natten.

Dansk Gæstfrihed.

Efter at Lejren var brudt ned, blev Drengene indkvarteret i København og Omegn som Gæster i danske Hjem. Københavns Magistrat gjorde os den store Ære at overlade os dens pragtfulde Mødesal i Raadhuset til Spejderkonferencen. Talrige Venner og forskellige Firmaer skænkede værdifulde Præmier til Konkurrencerne.

I det hele taget var det danske Folks Holdning overfor os af den varmeste Venlighed, en Venlighed, vi i allerhøjeste Grad sætter Pris paa, og for hvilken vi er uhyre taknemlige.

De delegeredes Konference var organiseret med udmærket Succes af det internationale Bureau under Ledelse af Mr. Hubert Martin. Den blev holdt under Forsæde af Admiral Carstensen, Hs. Maj. Kong Christians Repræsentant. Dette var til stor Ære og Opmuntring for os alle. Yderligere Vigtighed fik Kongressen derved, at den overværedes af to officielle Repræsentanter for Nationernes Forbundsraad. Et omfattende Program beskæftigede Konferencen i tre Dage, og mange forskellige Ideer blev fremførte og diskuteret. Mødeløbet mellem Møderne var, forekommer det mig, af lige saa stor Vigtighed som Møderne selv derved, at Førerne indenfor vort Broderskab kom i nærmere personlig Berøring med hinanden og kunde udveksle Tanker og Erfaringer. Jeg er overbevist om, at Resultatet af Konferencen er blevet et kraftigt Skridt fremad for Spejderbevægelsens Udvikling Jorden rundt.

Spejdernes Opførsel var under alle Forhold udmærket. De var muntre og glade og stadig beredt til at udføre de Ordre, der blev dem givet, og til villigt at række en hjælpende Haand. Lejrene var i det hele velholdte og rene. De forsvindende faa Sygdomstilfælde viste, at Førerne var omhyggelige for deres Drenges Velfærd. Lejrens Nedbrydning viste, at deres Spejdertræning har været udmærket, thi Lejrpladserne blev efterladt, som enhver god Fører ønsker at se dem, rengjort og i udmærket Stand. Dette viser alt sammen, i hvor høj Grad Førerne forstaa deres Arbejde.

Drengenes Erfaringer.

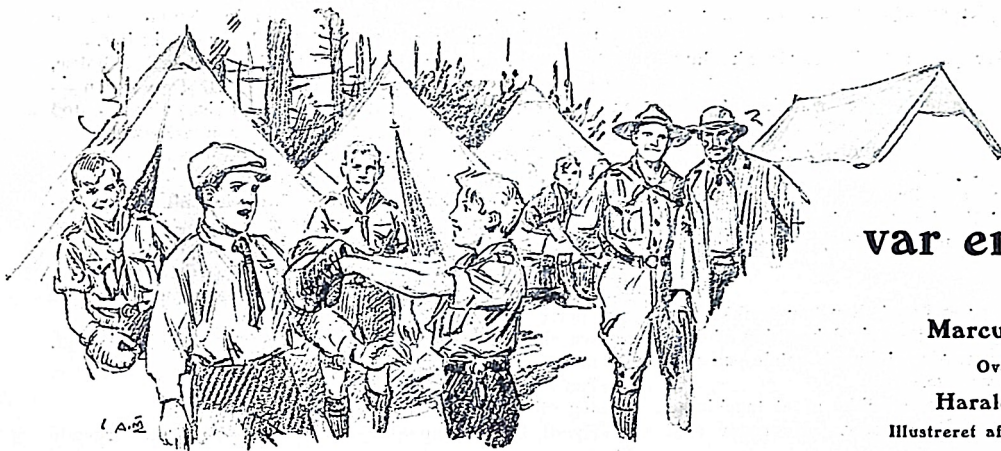
Jeg er overbevist om, at Jamboreen for Drengene selv har været en værdifuld Oplevelse. De har mødt Spejdere fra Alverdens Egne og har fattet, hvor udbredt deres Broderskab er. De har mærket, at deres Selvtræning i godt Borgerskab bliver taget alvorligt af de ældre, og de forstaa herigennem, hvilket Ansvar, der hviler paa dem. De føler, de er værdsatte, og at man har Tillid til dem. De har lært, at Disciplin er nødvendig. I Byerne og paa Landet har de ved at besøge Landbrug, Fabrikker, Slotte og Museer set en Del, der vil være af opdragende Betydning for dem. Men vigtigst af alt, synes jeg, er de Venskabsbaand, Spejderne har knyttet med danske Spejdere og Spejderbrødre fra andre Lande. Som et Resultat af fælles Vilje, Sympati og Forstaaelse vil det faa stor Betydning for dem Livet igennem.

Jeg er overbevist om, at Spejderbevægelsen i disse Jamboree-Dage er gaaet et stort Skridt fremad.

Den staar ikke længere paa sit eksperimenterende Stade. Den er en Form for Opdragelse til godt Borgerskab, som aldrig før er forsøgt, og den har vist Forældre, Geistlige og Lærere, at Spejdersport kan gøre Drengene til Mænd og til gode Borgere; og endnu mere: den giver Drengene et frit Udsyn og Forstaaelse af Broderlande udenfor Moderlandets Grænser. Den har paa os alle aabnet Øjnene for det Factum, at Drengene er ens over hele Verden, at de af Naturen er fri for deres Fædres Fordomme, og at vi derfor i Drengene har sundt Stof at arbejde med.

Ingen kunde for fem Aar siden have forudset, hvad vi har set i denne Lejr: Drengene af Nationer, som førte en forfærdelig Krig med hinanden, levende sammen i et muntert Kammeratskab.

Denne Kendsgerning alene maa give Lyst til at fortsætte, at skabe Spejder-Kammeratskab, at styrke vor Bevægelse og sprede den endnu videre omkring. Her ligger for hver Fører, ja for hvert Medlem af vort Broderskab, en vidunderlig Lejlighed til at hjælpe med at skabe Jordens fremtidige Fred og Lykke.

Drengen, de troede, var en Kryster.

Af

Marcus Woodward.

Oversat af

Harald Jensen.

Illustreret af Axel Mathiesen.

»RING ikke, Mor! — Nej! Nej! Jeg har det bedre nu — Jeg behøver ikke at komme til Doktoren!»

Den svageligtudseende Dreng, som talte, stod med sin Mor, en fattig Kone, uden for en Dør, paa hvilken der stod Konsultationsværelse, i Landsbyen Stallington.

Men hans Mor trykkede resolut paa Knappen.

»Lad nu være med at være bange,« sagde hun, »Du har i en hel Uge saa godt som ikke sovet paa Grund af din Tandpine — nu maa du gaa til Doktoren. Er du en Kryster, Poul?»

Spørgsmaalet virkede som et Stik i Drengens Hjerter. For Poul Aasen mente selv, han var en Kryster. Men skønt han var bange for mange Ting — latterlig bange for Mørket, for ensomme Veje, Smerter og Afstraffelser — saa var der intet, han frygtede mer, end at andre skulde gætte hans Svaghed.

Han havde gruet for dette Besøg hos Doktoren; saadan havde hans nervøse Fantasi overdrevet og forvrænget Billedet af ham selv som Patient. Men umiddelbart efter at han havde bedt sin Mor om at maatte blive fri for at komme til Doktoren, fortroede han det. Hans Mor maatte ikke for alt i Verden tro, at han var en Kryster.

»Vær saa god at komme indenfor,« sagde Doktoren hjerteligt. »Jeg skal ikke lade Dem vente længe. Jeg er lige ved at forbinde en skaaret Finger.«

»Og han bad Dem tage Plads i Venteværelset, hvor de sad tavs i nogle Minutter, som forekom Poul saa lange som Timer. Da de blev kaldt ind i Konsultationsværelset, havde han samme Fornemmelse som et Lam, der bliver ført til Slagtebanken.«

»En daarlig Tand? Naa, — lad mig se paa den. Lidt højere — Tak,« sagde Dokteren, idet han saa ind i Poul's Mund. »Hm — ja.«

Han vendte sig om mod Poul's Mor.

»Vi maa vist helst trække den ud,« sagde han. »Du store Kineser!« udbød han, idet han atter vendte sig om mod Poul. »Drengen er besvimet ved Tanken!«

»SAA, det var jo ikke noget at besvime for, — var det vel, Poul?« sagde Fru Aasen senere, da Tandten var trukket ud, og de var kommet hjem til Skovhuggerens beskedne Hytte midt inde i Skoven cirka tre Fjerdingvej fra Landsbyen.

»Det var ikke, fordi jeg var bange, Mor. Det var ved Synet af noget Blod i en Kumme, jeg blev daarlig.«

»Ja, du har aldrig kunnet lide Synet af Blod. Der er ogsaa mange Folk, der ikke kan taale det. — Du maa prøve paa aldrig at være en Kryster, Poul. Prøv at blive lige saa modig en Mand som din Far.«

Ved disse Ord traadte hans Far ind ad Døren — en stolt Mandsskikkelse, vejrbidt og stærk, som han var blevet af Livet uendørs, altid naturlig, venlig og hjertelig.

»Hvordan gaar det med Tandten, Poul?« spurgte han, idet han satte sig til Bordet.

»Ude,« sagde Poul.

»Naa, saa er du nok rask igen,« smilte hans Far.

»Doktoren siger, han er overanstrengt,« sagde hans Mor. »Han trænger til at komme paa en Fedekur og tilbringe en fjorten Dages Tid ved Havet.«

»Fjorten Dage ved Havet!« udbød Skovhuggeren. »Ja, det tror jeg. Jeg skulde heller ikke have noget imod saadan en Kur, naar jeg havde været ved Tandlægen, skønt jeg aldrig har taget mig en Dags Ferie, siden jeg begyndte at arbejde, og jeg har aldrig været ved Havet.«

»Aah; jeg har det ogsaa godt nok,« sagde Poul og gik ud i Haven for at slippe for yderligere Forhaanelser, hvor godt de end var forklædte.

»Doktoren siger, han er meget svag,« begyndte Fru Aasen igen. »Han er sygelig — afkræftet og nervøs. Han har alt for meget Hjerne i Forhold til hans Legeme, tror jeg; jeg tænker paa, hvad hans Skolelærer siger: at han aldrig har undervist saa lærenem en Elev. Men han er lutter Nerver. Han trænger til Motion og til Soluft.«

»Og jeg trænger til at blive Millionær,« sagde Skovhuggeren.

»Doktor Holm,« fortsatte Fru Aasen, »var meget venlig. Han vilde gerne hjælpe Poul. Han foreslog, at vi skulde lade ham blive Spejder under hans ældste Son, som er

Tropsfører. Han mener, det vil styrke hans Karakter og gøre ham mere mandig.»

»Det er jeg ogsaa sikker paa, det vil,« sagde Skovhuggeren.

»Han sagde, han kunde faa det ordnet saaledes, at Poul kunde blive optaget med det samme, udruste ham med Uniform, naar den Tid kom og faa ham sendt til Havet en fjorten Dages Tid, du ved, i en Lejr; og alt sammen uden at det vil komme til at koste os en Øre.»

Skovhuggeren var just i Færd med at føre et velvoksnet Stykke Ostemad til Munden, men standsede det paa Halvvejen.

»Hvad! Ikke en Øre!«

»Doktoren sagde, at det er et Legat, han kan trække paa til Fordel for fattige Drengene som Poul til Bekostning af Uniform og Lejrudgifter. Han sagde, vi kunde betale saa meget, vi selv ønskede det hver Uge.»

»Naa, — ja, jeg holder just heller ikke af at tage imod Almisser,« sagde den brave Skovhugger. »Hvornaar skal Lejren være?«

»I Dag om en Uge. Men det kan ikke hjælpe at tænke paa det.»

»Hvorfor ikke det?« spurgte Skovhuggeren overrasket.

»Fordi han ikke vil høre Tale om at blive Spejder.»

»Endnu et Stykke Ostemad blev standset paa Vejen opad.

»Vil Poul ikke være Spejder? Jeg kunde nok have Lyst til at vide hvorfor.»

»Jeg ved det ærlig talt ikke,« sagde Fru Aasen bekymret.

»Der er saa meget, som han er uvis paa, og som han er bange for.»

Skovhuggeren stirrede forbavset paa sin Hustru. Saa skubbede han sin Stol tilbage.

»Poull!»

»Ja, Far,« sagde Poul, idet han traadte ind i Stuen.

»Tag din Hat og følg med mig. Du skal indmeldes i Spejderkorpsen.»

»Aah, Far, maa jeg kke godt være fri? Jeg — jeg er saa bange.»

»Bange! — Ja, bange! Det er netop Ordet. Men min Søn skal ikke være en Kryster.»

For anden Gang i Dag hørte Poul dette Ord: Kryster. Han gøs tilbage ved at høre det.

Saa hentede han sin Hue.

— — —

PAA en Eng, der stødte op til Spejdernes Hovedkvarter, fandt de Spejderne i Færd med at arbejde og lege. De foretog sig saa mange forskellige Ting paa een Gang, at baade Poul og hans Far blev helt forvirrede.

Tropsføreren stod og iagttog en Boksekamp, da de kom. Han hilste hjerteligt paa dem.

»Saa du vil gerne være Spejder?« sagde han til Poul og gav ham Haanden.

Poul svarede ikke. Han kunde jo ikke godt sige, at han i Virkeligheden var lige saa bange for at blive optaget som for at faa en Tand trukket ud. Hans Far svarede for ham.

»Vi vil gerne have ham optaget.»

»Det glæder mig meget,« sagde Tropsføreren. »Den flinkeste Dreng i Skolen burde sandelig ogsaa være Spejder. Du kan snart tage din Rekrutprøve. Saa kan du faa din Uniform og komme med os i Lejr. Indtil da skal vi lære

dig saa meget, vi kan, om Spejdersporten. Kunde du have Lyst til at begynde med at faa lidt Bokseundervisning?«

Den ene af de to Spejdere, der havde været ved at bokse, tog sine Handsker af og rakte dem til Poul. Den anden — en mindre Dreng end Poul med sorte, livlige Øjne — stod ivrigt opsat paa at tage en Tørn med den nye Rekrut.

»Nej, jeg bryder mig ikke om det,« stammede Poul, idet han veg tilbage for de fremstrakte Handsker.

Han hadede al Kamp og havde aldrig indladt sig i Slagsmaal med nogen.

»Jeg kan selv godt lide et rask lille Slagsmaal,« indskød Skovhuggeren. »Men jeg vil helst slaas med de bare Næver. Tag Handskerne paa, Poul, og tag en Tørn med den lille Fyr dér.»

»Jeg skal ikke gøre dig Fortræd,« sagde den lille Knægt. De andre lo ad Knægten.

»Paa ham, Poul,« udbød Skovhuggeren.

»Jeg vil helst være fri,« svarede Poul.

»Hvad! Er du bange?« spurgte hans Far med truende Stemme.

»Jeg glemte helt, du har Tandpine,« indskød Tropsføreren. »Vi skal nok lære dig at bokse en anden Dag. Kom med hen at se paa, de slaar Telte op.»

Poul var mere end taknemmelig for denne Afbrydelse. Spejderne var just ved fra Ende til anden at gennemgaa Lejrslagning. Nogle slog Telt op; andre var i Færd med at lave Mad over aaben Ild. Og der var en Instruktør, der underviste Spejderne i Svømning, skønt de jo befandt sig paa Landjorden.

»Svømning er en herlig Ting,« sagde Skovhuggeren og tilføjede, at han desværre aldrig havde haft Lejlighed til at komme i Vandet.

Alt, hvad han den Aften saa af Spejdernes Arbejde og Leg, gjorde et stærkt Indtryk paa ham. Hvis hans Dreng kunde lære at blive blot halvt saa praktisk og opfindsom som Spejderne, skulde der nok blive noget ud af ham. Han ønskede blot, at han selv som Dreng havde haft Lejlighed til at lære alt, hvad disse Spejder-Dreng, som han kaldte dem, kunde lære ham.

Men Spejdernes Liv vakte ingen Begejstring i Pouls Hjerte.

Denne Nat laa han halvvaagen i sin Seng, pint af ulykkelige Tanker. Han frygtede for at blive leet ud af de andre Drengene for sin Uvidenhed om Spejdersport. Han frygtede for den første Gang, han skulde vise sig i Uniform. Denne Tanke gjorde ham særlig ulykkelig. Og saa tænkte han paa de lange, mørke Ture, han paa Vinteraftenerne maatte gaa alene fra hans Hjem til Spejdernes Hovedkvarter.

»Jeg er en Kryster. Jeg er en Kryster!«

Atter og atter i Løbet af de lange Nattetimer lød disse Ord i hans Øre.

Hele hans Forestilling om at komme i Lejr var eet frygteligt Mareridt for denne overnervøse, forlæste, lille Dreng, hvis Hjerne, som hans Mor sagde, var alt for stor i Forhold til hans lille, svage Legeme.

— — —

DEN Dag, som Spejderne i Havsted Troppen havde set hen til som den rødeste af alle røde Kalenderdage i deres Liv — den Dag, de for første Gang skulde i Sommerlejr — oprandt endelig. Men den gryede ikke muntert for

Poul. Tanken om at skulle skilles fra sin Mor for længere Tid fyldte ham med Ængstelse.

Men han havde allerede under sin korte Træning som Spejder lært at vise et smilende Ansigt, naar han allermost var ved at fortvivle. Han havde lært, at Grundene til hans Ængstelse hurtigt svandt bort, naar han tappert gjorde Front mod dem. Saaledes havde Hjerteret f. Eks. siddet i Halsen paa ham, da han første Gang kæmpede med Boksehandsker paa. Men det gik storartet, og han havde endda den Tilfredsstillelse at høre Tropsførereren sige:

»Han vil snart kunne slaa jer alle sammen ud, — og jeg skal sige jer hvorfor: — Poul slaas med Hjernen.«

Ak, hvis Livet kun bestod af Hjernearbejde, tænkte Poul, saa havde han kun lidet at frygte. Hvis Hjernearbejde kunde mane Spøgelser bort, berove en Operation dens Smertefuldhed eller gøre Synet af Blod behageligt —!

Det var et fornøjeligt Ansigt, han viste, da han kom for at tag Afsked med sin Mor. Med Rygsækken paa Nakken, en lille Brændebugger-Økse, som hans Far havde givet ham, ved Lænden og sine Lommer proppede med Kager af hans Mors Bagværk, gik han afsted med faste Skridt, Hovedet højt og fløjtende paa en Marsch-Melodi. Ingen skulde have troet, at han inderst inde græd, saa hans Hjerte var lige ved at briste.

I Løbet af den første Dag i Lejren var Poul optaget af flere forskellige Arbejder, end han nogen Sinde før havde været det i en hel Uge.

Den dejlige Rejse ud til Lejrpladsen var noget af en Oplevelse for Poul. Endelig saa de det første Glimt af Havet, og snart var de midt i den morsomme Lejrslagnig i den smukke Park, der strakte sig lige ned til Havet, og som skulde være deres Hjem i fjorten Dage.

Det var en temmelig stor Lejr. Omtrænt Hundrede Spejdere havde slaaet Lejr sammen. Poul opdagede snart, at Selskab ikke var saa helt daarlig en Ting endda. Han gik med Iver op i alt Arbejdet med at hugge Brænde, grave Diamantgrave, bygge Lejrovn, hente Vand og Halm, rejse Flagstangen og anrette Lejrbaalet — og var forbavset over, at han endnu den foregaaende Nat havde gruet for det som noget forfærdeligt.

Men han blev endnu mer forbavset, da der blev spurgt, om nogen frivilligt vilde paatage sig Vagttjenesten om Natten, og han saa tilbød sin Tjeneste før nogen anden havde meldt sig. Himmell! Han havde ligget vaagen det halve af Natten og skræmmet sig selv med de uhyggeligste Forestillinger om at gaa paa Vagt! Og nu, da han kunde have undgaaet det blot ved at holde sig tilbage, havde han ligefrem grebet efter denne Chance til at gøre sig nyttig.

Tropsførereren, der stod for Vagttjenesten den Aften, bød Poul Velkommen, da han meldte sig ved Teltet, hvor Vagtmandskabet skulde sove, naar de ikke var paa Post. De, der kunde undværes, fik Lov at være med til Lejrbaalsunderholdningen. Poul var imellem dem; da hans Vagt først begyndte Klokken 12 Midnat.

Ved Midnat tørnede Poul ud af Teltet, hvor han havde gjort Forsøg paa at sove, varmt indsvøbt i Tæpper, som Tropsførereren havde forsynet ham med. Nu skulde hans første Nattevagt begynde.

Det var bælgmørkt, og det var begyndt at blæse, medens tætte Skymasser bebudede en haard Storm.

Næppe havde han gjort en halv Snes Ronder, før han oplevede sit første Eventyr.

En hvidklædt Skikkelse dukkede pludselig frem af Mørket og nærmede sig ham med hurtige, lydløse Skridt — det lignede paa en Prik Pouls Forestilling om et Spøgelse.

»Hv-hv-hvem —?« begyndte Poul, idet han prøvede paa at forlange Feltraabet. Men han kunde næppe høre sin egen Stemme.

»Hv-hy-hvem dér?«

Intet Svar. Den mystiske Skikkelse kom lige imod ham. Nattens Rædsler myldrede ind paa Pouls Hjerne — han vilde løbe, men hans Fødder syntes at være rodfæstede til Jorden.

Den hvide Skikkelse gik lige imod ham, som om den vilde gaa over ham. Poul greb fat i den.

»Hvem er du? Hvad vil du her?«

Stadig intet Svar. Spøgelset gik videre og trak Poul med sig.

»Holdt!« raabte Poul i sin Fortvivlelse.

Og til hans store Overraskelse adlød Spøgelset, men da han saa ind i dets Ansigt, saa han, at Øjnene var lukkede. Han var nu straks klar over, at »Spøgelset« var en Spejder, der, maaske fordi han havde spist for meget til Aften, gik i Søvn. Poul vidste, at han ikke maatte vække ham. Han tog derfor roligt fat i hans Arm og førte ham tilbage til Teltet.

Han begyndte allerede at betragte Vagttjeneste som en helt fornøjelig Oplevelse.

Henved en Time senere dukkede et andet Fænomen frem af Mørket og tiltrak sig Pouls Opmærksomhed, og han følte atter den gamle Frygt snige sig paa ham.

Det, han syntes at se, var et stort Dyr, der langsomt krøb hen imod ham, idet det knurrede rasende ad ham. Det staaede et Par Meter fra ham, krummede sig sammen og knurrede endnu mer rasende end før.

Et Øjeblik var det, som Pouls Hjerte sad ham i Halsen — han var lige ved at skrike og vende om og løbe bort fra dette frygtelige, natlige Uhyre — da han hørte en Lyd, der temmelig meget mindede om en daarligt undertrykt, menneskelig Latter fra Uhyrets Strube. Da han trykkede paa Knappen paa sin elektriske Lommelampe, saa han et velkendt Ansigt smile til sig. En af hans Vagtkammerater havde fundet paa denne Spøg for at sætte Pouls Mod paa en lille Prøve.

»Det var et Held for dig, du begyndte at le, for i næste Øjeblik havde jeg maaske ladet min Stav dale ned paa dit syndige Hoved.«

»Hvorfor raabte du mig ikke an?« spurgte den anden.

»Det vilde ikke have været fair at slaa, før end at raabe mig an.«

»Jeg var for forskrækket, tror jeg,« svarede Poul leende, idet han følte, at han lige saa godt kunde tilstaa sin Angst — for Frygt i en Spejder var dog, naar alt kom til alt, kun til at le ad.

Og saaledes begyndte Poul Aasen at udvide sine Erfaringer som Spejder og ved tappert at bekæmpe sin Frygt at komme i Besiddelse af det rette Spejder-Mod og en ny Selvtillid, der inden Dagnet var omme, skulde gøre ham til en fremragende Helt blandt alle Spejder-Helte.

— — —

STORMEN tiltog i Styrke i Lobet af Natten. Den næste Morgen osregnede det, Stormen var vokset til en Orkan og fra Lejren kunde man se Havet rejse sine taarn-høje Bølger.

»Der vil desværre ikke blive nogen Badning i Dag,« sagde Tropsfører Holm ved Frokosten. Jeg har lige hørt, at min Broder kommer herud for at se Lejren, men jeg er bange for, at der ikke vil blive meget Sjøv ved det for ham. Men maaske, hvis Regnen hører op, saa kan vi gaa en Tur langs Stranden.»

»Det skal blive sjovt at komme ud paa Molen og se de vældige Bølger kaste sig over Molehovedet.»

»Det kan jo være, vi kan faa det at se,« sagde Tropsføreren. »Lad os haabe det.»

Regnen stillede af om Eftermiddagen, og Tropsføreren 11-aarige Bror, Jørgen, fik alligevel en hel Del morsomme Ting at se i Lejren. Poul, der straks blev gode Venner med ham, viste ham rundt i Lejren og fik formelig Haaret til at rejse sig paa Hovedet af ham ved at fortælle om, hvordan det var at gaa paa Vagt mellem 12 og 2 om Natten.

»Saa gælder det om at se Faren lige i Øjnene, kan du tro,« sagde Poul. »Det kan ikke hjælpe, man sætter Krystere paa Vagt.»

Efter at de havde drukket The, samlede Tropsføreren sin lille Flok omkring sig og gik ned til Havet.

Poul gyste, da han saa det prægtige Syn af de kæmpe-mæssige Bølger, der kom rullende ind mod Bredden og brødes over Molen i Skyer af Skum, brølende — syntes han — som tusinde hungrige Løver. Han kunde se den lange, smalle Mole svaje under Bølgerne Vægt, og da de andre Spejdere tiggede om Lov til at gaa ud paa Molen, holdt han sig ængstelig tilbage. Han var blevet grebet af en dødelig Angst for at gaa ud paa disse glatte, vaade Planker.

Der var et Sted, hvor Bølgerne kastede sine Skumflager helt op over Molen. De andre Spejdere talte om, hvor morsomt det vilde være at narre Bølgerne og risikere en vaad Troje, naar de løb forbi dér. Poul tænkte derimod paa, hvordan det vilde være at blive grebet af en Bølge og skyllet bort. End ikke en Baad vilde kunne holde sig oven Vandet, tænkte han; hvorledes skulde saa en lille Dreng som han kunne, naar han ikke engang kunde svømme.

Han alene blev tilbage, da de andre gik ud paa Molen.

Men han overøste sig selv med bitre Bebrejdelser, da han stod ved Mole-Laagen og saa sine Venner nok saa lystigt storme hen ad Molen, trodsende de hyppige »Skybrud«.

Kryster! Kryster!

Ordene hamrede atter i hans Hjerne. Og dog; naar han oppe fra den høje Mole saa disse mægtige, grønne, skumsprojtende Bølger, var han glad ved, at han havde holdt sig tilbage. Ganske vist vilde det have været lettere for ham at tage Del i Spejdernes glade Leg fremfor at løbe den Risiko at blive leet ad for sin Fejghed. Men det tænkte han ikke paa. Han tænkte kun paa, hvilken Kryster han var.

Kryster! Kryster! — Bølgerne dundrede ind mod Bredden til Lyden af disse Ord.

Pludselig, som han stod dér ved Laagen, hørte han fra Enden af Molen et frygteligt Skrig.

Derefter saa han hele Enden af Molen svaje frem og tilbage som en Slanges Hale.

Skrig og Advarselsraab hævede sig over Stormens Hylen. De faa Folk foruden Spejderne, der befandt sig paa Molen,

saaes flygte tilbage mod Laagen. Før de naaede i Sikkerhed lod der et Brag som Lyden af et Kanonskud, og hele den ene Side af Molehovedet knækkede over som en raadden Grøn og begyndte langsomt at synke ned i Havet.

Poul var nær blevet revet omkuld af de fremstormende Spejdere og Civile idet de foer ind mod Land.

I et Nu var den lange Mole forladt og overgivet til Bølgerne.

»Er alle i Land?« spurgte Molevagten Tropsføreren, som var i Færd med at tælle »Hoveder«.

»Ja, alle saa nær som min lille Bror, der ikke er Spejder. Han var ude paa Molen. Saa nogen ham komme i Land?«

Der var ingen, der svarede. Ej heller var Jørgen nogen Steder at se.

Men langt ude paa Molen, hvor Bruddet var sket, kom en lille sort Plet til Syne og aabenbarede sig som en Drengs Hoved og Skuldre.

Han klamrede sig til en itubrudt Planke, men af en eller anden Grund kunde han ikke trække sig op over den i Sikkerhed.

»Lad mig komme igennem! Det er min Bror —. Lad mig komme igennem, siger jeg!«

Det var Tropsfører Holm, der sloges med en Opsynsmand, som — uvidende om, hvad der var sket — adlød en lige modtagen Ordre om at forhindre enhver som helst i at komme ud paa Molen.

Laagen var endnu ikke blevet lukket, men Manden stod foran den. Mellem hans Ben og Laagen var der saa meget Plads; at en lille Dreng kunde smutte igennem.

Dette benyttede Poul Aasen sig af og løb hen ad Molen som en forfulgt Hare.

»Hvad er der i Vejen, Jørgen?« raabte han, da han naaede hen til, hvor Drengen klamrede sig til Planken inden for hans Rækkevidde. Neden under ham laa Havet, kogende som en Keddelfuld Vand.

»Jeg kan ikke trække mig selv op. Kan du række mig en Haand? Tør du komme nærmere?«

Turde han komme nærmere? — Lægge sin Tyngde paa de itubrudte Moleplanker, der, hvad Øjeblik det skulde være, kunde give efter? Nu var der ingen Frygt i Pouls Hjerte. Hans eneste Tanke var at redde Drengen, før han blev skyllet bort af det oprørte Hav.

»Nu kommer jeg,« raabte han. Plankerne knagede og bragede under ham, idet han forsigtigt krøb fremad. Den eneste Udvej, han saa, var at krybe hen ad Sædet ved Møllens Rækværk. Tomme efter Tomme kravlede han nærmere mod Drengen, klar over, at han maaske det næste Øjeblik vilde glide ned i de grønne Bølger.

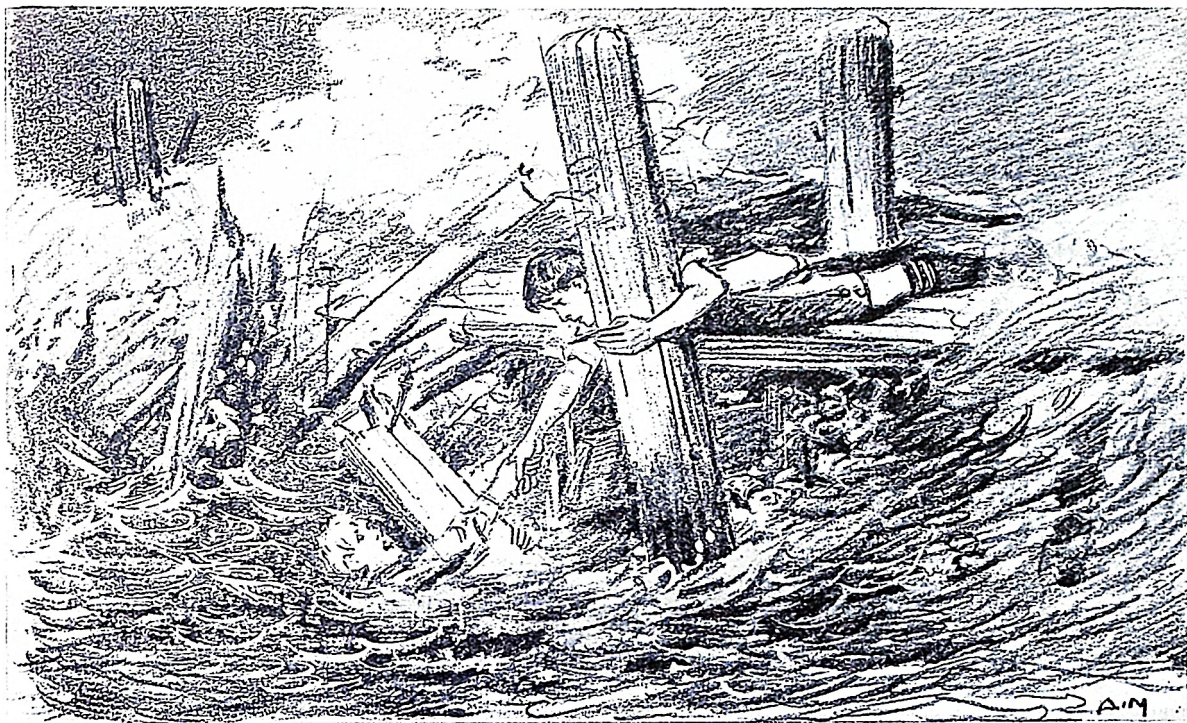
Der stod en Pæl tæt ved Siden af Jørgen. Efter at have naaet denne greb Poul med den ene Arm omkring den for at holde sig fast og var nu i Stand til at læne sig frem og gribe Jørgen under den ene Arm.

»Nu,« sagde Poul. »Hal dig saa op.«

Han folte nu hele Drengens Vægt paa sig. Saa mærkede han Pælen, som han holdt sig fast til, langsomt synke ned ad — og Underlaget, paa hvilket han knælte — og han med det og sin Byrde.

Der lod et Raab bag ved ham; det var Tropsføreren Stemme:

»Bliv ved at holde fast — jeg kaster jer mit Reb.«
Wizzz!

Rebet faldt tværs over deres Arme. I Enden af det var der en Løkke. Det lykkedes Poul at anbringe Løkken først under Jorgens ene Arm, derefter — ved at skifte Hænder — under den anden og at trække Løkken til.

»Klar!« raabte han. »Træk — træk!«

Han mærkede, at han gled. — Pælen gav efter. Han halede af alle Kræfter i Jorgen. Langsomt, eftersom Rebet blev halet ind, hævedes Jorgen op til ham — forbi ham. Endnu et Tag i Rebet og han vilde blive halet i Sikkerhed — i sidste Øjeblik — for Plankerne, Jorgen havde klamret sig til, Underlaget, Poul knælte paa, og Pælen, han støttede sig til, faldt langsomt ned i Havet.

Der var kun een Chance for Pouls egen Redning, og han tog den. Idet han slap sit Tag om Pælen, kastede han sig om Jorgens Ben i Haab om, at de begge vilde blive trukket i Sikkerhed.

Men der var noget, der trængte ind i hans Legeme. Det var den splintrende Ende af et Brædt med spidse, fremstikkende Splinter. Det holdt ham fast som paa en Gaffels Tænder. Han kunde ikke svinge sig klar af dem, og han forhindrede derved Jorgen i at blive trukket ind.

De kunde maaske endnu begge reddes. Men hvis han slap, vilde Jorgen i hvert Tilfælde blive reddet.

Manden ved Enden af Rebet raabte noget — et Raad —; han kunde ikke høre det. Der var ikke Tid at lytte efter Raad. Han maatte selv handle, som han syntes bedst. Saa maatte han altsaa slippe. Og falde i Havel. Vel, han var ingen Kryster.

Nej, nej, nej — han var ikke en Kryster. Han var i det mindste Herre over sin egen Vilje.

Han saa for sig sin Mors Ansigt. Hun smilte.

»Jeg er ikke en Kryster!« raabte han.

Og saa slap han sit Tag og lod sig falde ned i det sydende, fraadende Hav.

HENVED en Maaned senere traf det sig, at jeg opholdt mig i Landsbyen Havsted, og da jeg hørte, der skulde finde en stor Højtidelighed Sted i Forsamlingshuset, begav jeg mig derhen.

Salen var stopfuld af Mennesker, og jeg havde vanskeligt ved at finde mig en Staaaplads. Paa Forhøjningen kunde jeg se Dr. Holm og hans to Sønner — Tropsføreren og den lille Jorgen — omgivne af Byens ledende Mænd.

Da jeg traadte ind, var Dr. Holm i Færd med — afbrudt af dronende Hurraraab — at oplæse en Rapport.

Havsted-Spejderne stod opstillede i Hestekoform, men lidt for sig selv stod en lille Fyr, som jeg særlig lagde Mærke til. Hans Ansigt var blegt og bar et nervost Udtryk, og han vor den eneste Spejder, der ikke raabte Hurra. En af hans Kammerater hvæskede til mig, uden at jeg havde spurgt ham:

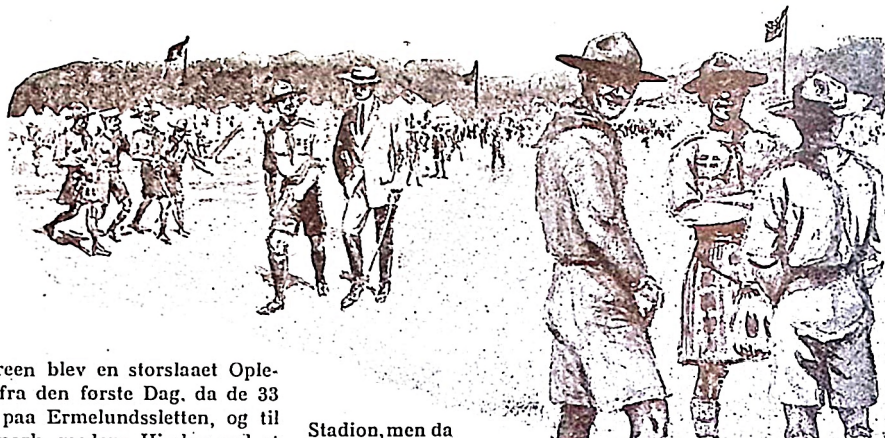
»Det er ham — det er Poul!«

Saa begyndte jeg at forstaa, hvad der gik for sig.

»Ved et rent Mirakel,« læste Doktoren, »faldt den modige lille Spejder ned paa en Slags Tommerflade, der udgjorde

JAM- BOREE- MINDER

Af Kay Nissen.

V I Deltagere ved, at Jamboreen blev en storslaaet Oplevelse, en Begivenhed lige fra den første Dag, da de 33 Nationers Flag foldede sig ud paa Ermelundssletten, og til vi atter spredtes ud over Danmark, medens Himlen ved et Taareskybrud viste, at den delte vor Sorg over Afskeden.

I andre, der ikke var med, har sikkert vejret det samme. Ellers skal I nok faa et Indtryk af det.

For Jamboreen ophørte ikke den Dag, det sidste Telt blev brudt ned paa Ermelunden. Til sene Tider vil der gaa Fragsagn om den. Ved Fremtidens Lejrbaal vil der blive fortalt om den, maaske ledsaget af nogle — i hvert Fald delvis — udenlandske Spejdersange, medens Flammerne vil gnitre mod Himlen som i Augustdagene 1924 i Ulvedalene. Vent blot!

Saa kommer jeg endda slet ikke ind paa, hvor ofte Ermelunden og Danmark vil blive nævnt udenfor Danmarks Grænser, fra Sidney til Kristiania og fra Peking med mellemliggende Lande til Sct. Francisco!

*

Hvis I, der ikke var med, tænker Jer et rigtigt Regnvejr og fordobler dets Kraft nogle Gange, har I et nogenlunde Indtryk af de Forhold, hvorunder Jamboreens festligste Begivenhed fandt Sted.

Regnen kom pludselig, ja, egentlig ikke førend Kl. 6, da alle Nationerne (i alfabetisk Orden) stod parat til at rykke ind paa Stadion til Paraden for Verdensspejderchefen hin berømmelige Fredag d 15. August. Saa tog den til Gengæld ogsaa rigtig fat. Der var ikke en tør Trævl paa os til sidst. Men hvor var det egentlig rasende ligegyldigt den Dag. Vi havde overhovedet ikke Tid til at tænke paa noget saa uvæsentligt som Vejret.

I skulde have været med allesammen, alle! De to Timer paa Stadion opvejede alene en selv meget gammel Roværs samlede Erindringer.

Først skulde I have overværet Nationernes Parade, da Korps efter Korps, Nation efter Nation, marcherede ind gennem Stadions Hovedindgang under Hundreder af smældende Faner og Standere. Stadig blev de ved, medens Viserne deroppe paa Sct. Jakobskirken sneglede sig af Sted, stadig flere og flere. Den Holdning, der var over de Hundreder og atter Hundreder af Rækker, medens vi marcherede forbi vor Chef og hans Stab, var simpelthen aldrig før set. En halv Time tog det, før de sidste Spejdere var inde paa

Stadion, men da var Pladsen ogsaa et Hav

af gule og grønne Uniformer mellem brogede Standere.

Saa bliver der Stilhed et Øjeblik, Stilhed før Stormen. Først da Verdensspejderchefen langs Rækkerne af sænkede Faner og Standere fra Alverdens Lande er naaet op til Tribunen, bryder Jublen løs som et opstemt Uvejr. Fra alle Kanter flokkes vi om vor Chef og flænger Luften med vore Raab. Længe, længe bliver det ved, vi glemmer alt andet, end at netop han staar midt imellem os, som er Spejderbevægelsens Stifter og dens Chef, »B. P.«, Spejderen fremfor alle, Helten fra Mafeking.

Nu taler han, taler, saa det kan høres til de fjerneste Kanter af Stadion (hvor »de civile« ogsaa har glemt at slaa Paraplyerne op af Interesse). Hvad hvert enkelt Ord betød, forstod vi vel ikke alle, men Meningen var vi ikke i Tvivl om. Den var, at vi skal glemme alt, der skiller os, i Bevidstheden om vore fælles store Maal, skabe Fred og Forstaaelse mellem Nationerne, ikke ved at slaa af paa Kærligheden til Fædrelandet, tværtimod, men ved at respektere hinandens Følelser — for af Respekt for hinanden opstaar Kammeratskabet.

Atter hæves de 5000 Bøgegrene mod den regnmørke Himmel under vild Jubel, — og medens Fanerne og Standerne atter sænkes paa Chefens Vej, føler vi alle som een, at dette er noget af et historisk Øjeblik. For første Gang i Historien mødes her Ungdommen fra Alverden (ved Jamboreen i London var jo f. Eks. ikke Tyskerne med) for at hylde Spejderbevægelsen, repræsenteret gennem dens Stifter. Tænk en Gang over, hvad det vil sige! Saa vil I ogsaa forstaa, at det ikke er højstemt Fantasi, naar vi alle var klar over, at vi aldrig havde været saa stolte over at være Spejdere som i dette Øjeblik.

Først da Baden-Powell var forsvunden bag Tilskuerpladserne, mærkede vi atter, at det regnede.

*

Vi gjorde Chefens Ønsker om godt Kammeratskab til Virkelighed.

De første Skridt udførtes allerede efter Lejrslagningen. Det begyndte med, at man ved nogle uforstaaelige Lyde og Fagter nærmest som fra en Dødstum paa et fremskredet Sta-

dium gjorde et eller andet udenlandsk Offer begribeligt, at det vilde være til fælles Bedste at bytte Emblemer. Af »den anden«s Svar var det i Reglen ikke svært at gribe et Par Ord — og saa var Konversationen i Gang. Maaske var der lidt Kludder i Begyndelsen med »sein« og »haben« eller med de uregelmæssige engelske Verber for ikke at tale om de svenske Ords »Klange«, men det gik hurtigt bedre.

Maaske skete Indledningen til Ugens »friendship« ogsaa henne ved en Isvaffelbod, hvor vi forøvrigt med Stoltthed kan bevise, at vi ikke stod tilbage for Amerikanerne, om hvis Isvaffelkonsumering der ellers er gaaet mange Frasagn.

Allerede de første Par Dage blev vi rystet rigtig godt sammen — og bedre blev det. Adskillige af os kom efterhaanden til at føle os helt hjemme paa et eller andet fjernt Sted, som vi ellers kun kendte fra Geografitimens Remser med de sædvanlige 3—4 Linier om Næringsvejene. Medens vi taler om det, er det saa for Resten ikke en stolt Tanke, at vi nu efter Jamboreen kan sætte adskillige af vore Lærere ud af Spillet ved vor Førstehaandskendskab til Kinesernes Spisepinde, Skotternes Sækkepiber, Australiernes Boomerangs, Japanernes Drager — og Tusinder af andre Ting, som de andre kun kender fra stovede Værker! Hvadbehager?

Vi blev Kammerater allesammen, ligegyldig hvem eller hvorfra vi var. Der var alle Steder et venligt Haandtryk (vi glemmer aldrig Venstrehaandshilsenen mere!), alle Steder en Plads til os og en Kop The ogsaa, hvis vi folte Tang til

det. (Kan I, der var med, huske den lidt betuttede Følelse, man havde ved for første Gang at blive stillet overfor en engelsk »breakfast« eller de endnu mere eksotiske Nationers Sømmensurier? Naa, de andre Nationers Følelser overfor vor Kakao og Havregrød var vist heller ikke helt almindelige!). Det var simpelthen slet ikke til at forstaa, at Fædrene til de Spejdere, der Arm i Arm gik rundt i Teltgaderne, endnu for faa Aar siden kæmpede som Fjender.

Og saa blev vi maaske allerbedst »blandet« nede ved Lejrbaalet. Jeg kender nogle, der hver Aften vilde have anbragt mindst fire Nationer paa deres Tæpper Ellers gik det ikke rigtigt til, syntes de.

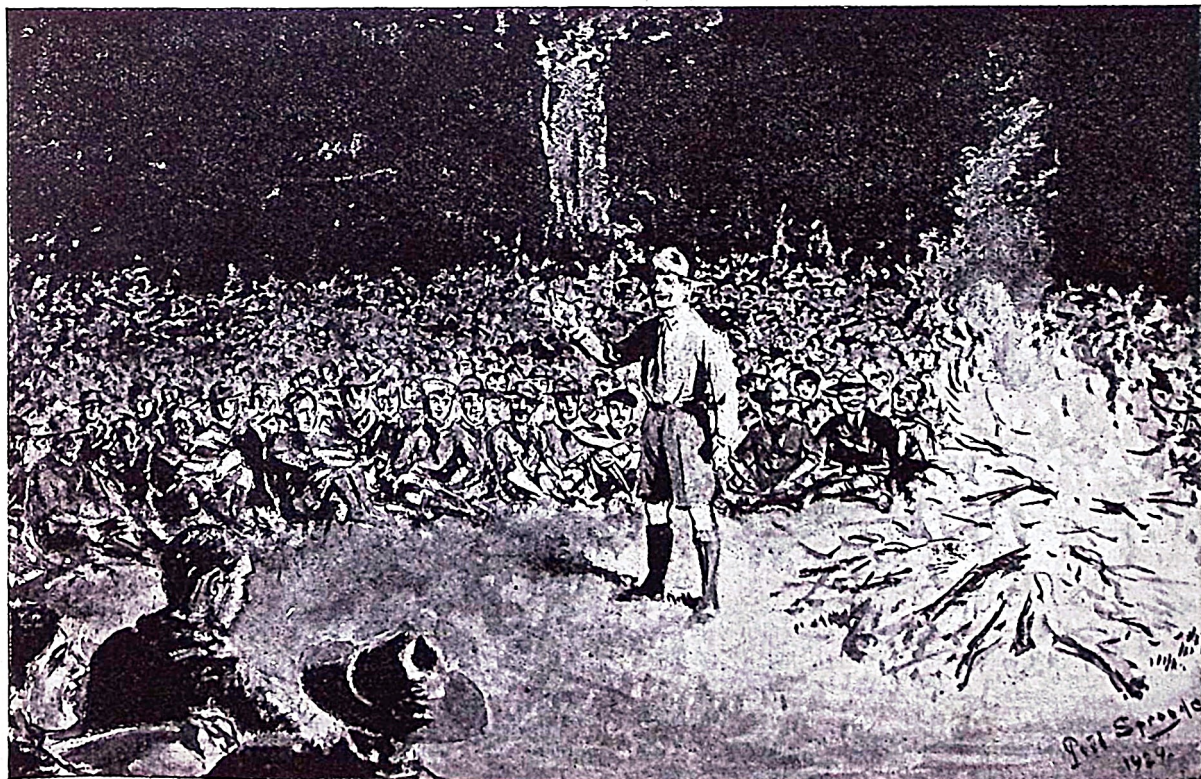
*

Lejrbaalene . . .!

Ja, det vil maaske være en Skam overfor Dagenes andre store Begivenheder — men Lejrbaalene skal afgjort have deres særlig fyldige Kapitel, naar Jamboreens rigtige Saga en Gang skal skrives.

For Dagen kunde være saa festlig, den være vilde, vi kunde om Formiddagen have overværet vor daglige danske Tovtrækningssejr (det lyder vel nok af noget!) og om Eftermiddagen have været paa Autoudflygt hele Koret, det var dog trods alt Lejrbaalet, der var Dagens Højdepunkt.

Nede i Ulvedalene, lige overfor Friluftsteatret, (hvor der nogle Eftermiddage var Opvisninger i Danse o. s. v.) var

Stedet, som alle Københavnerspejdere for Fremtiden vil indlemme blandt Dyrehavens Seværdigheder, naar de viser deres Fætre fra Provinsen rundt.

I, der kun har hørt om Jamboreen, skal tage Jeres Fantasi i Brug for at udmale Jer, *hvor* storslaaet det var i alle Retninger.

Med Hensyn til Tilslutning for det første. 20,000—30,000 Mennesker var slet ikke et usædvanligt Antal til et enkelt Lejrbaal foruden de 5000 Spejdere inderst inde i Kredsen. Det var altsaa noget af det rigtige!

Og saa selve Baalet . . . ! Det var stort, nej, mægtigt. Der maatte hver Aften stilles en halv Snes Spejdere alene til at holde det vedlige med Brændsel. Store Granbjælker flammede bort som Pindebrænde i en Kakkelovn, naar de først var paa Baalet. Det var pragtfuldt at sidde i Skæret og se Gnisterner hvirvles op mod Ulvedalenes høje Bøge, medens af og til særlig store Brændknuder fik Flammerne til at rejse sig meterhøjt, saa de Tusinder og atter Tusinder langs Skrænterne blev belyst.

Men i Reglen dannede Baalet kun Baggrund for det, der foregik dernede i Sænkningen. Hvad der var? Ja, Lejrbaalsunderholdningen strakte sig over alt, der overhovedet er set ved Verdens Lejrbaal, maaske endda ogsaa noget nyt, der aldrig før er set. Der var nogle Hold, der fik Jublen til at stige som en Orkan op over Dyrehaven, der var andre, som skabte en Stillehed, hvor end ikke den mindste Lyd hørtes. Der var slet ingen Regler for det. Kun havde alt det tilfæles, at det var en Begivenhed at være med. Tænk Jer blot at høre Japanere spille Rørføjte, lige efter at Chilenserne har sunget, og tænk Jer saa, at de efterfølges af et Hold Inderer! Tænk Jer Spejdere fra Alverdens Lande — det var ved det sidste Lejrbaal — hver paa sit Sprog træde frem i Lysskæret og forny Løftet om hver Dag at gøre noget for at glæde andre!

Og saa vil de Øjeblikke maaske tydeligst huskes senere, ikke alene af os, men af alle Deltagerne, da en dansk Dreng, forøvrigt en K. F. U. M.-Spejder, sang nogle Sange for os med den mest pragtfulde Drengestemme, der nogensinde er hørt.

Lejrbaalene var storslaaede — og Turene frem og tilbage fra Ermelunden ogsaa, da vi, efterhaanden som vi brød op. Arm i Arm vandrede gennem Dyrehaven og vækkede Fuglene med vore Sange paa over en Snes Sprog.

*

Der er mange Begivenheder, der skal med i Jamboreens Sagabog, naar denne en Gang ser Lyset. Jeres Trops Deltagere i Jamboreen vil kunne fortælle Jer en hel Del om dem ved Lejrbaalene. Til den Tid vil I baade kunne høre om Finaletovtrækningen, da vi var adskillige Tusinder Mennesker, Spejdere og civile Tilskuere, der hylede som Sindssyge, hver Gang vore Tovtrækkere vandt et Par Centimeter fra Amerikanerne, om den vaade Kongeparade, om den do. Præmieuddeling med Tale af Verdensspejderchefen, om Amerikanernes Indianeropvisninger og . . . ja, meget, meget mere!

*

For de danske Spejdere var Jamboreen til Ære. Jeg tænker her ikke saa meget paa de rent sportslige Resultater,

selvom disse var gode, men mere paa vor Stilling som Værter.

Vi har Lov at sige det, efter at vi har faaet i Hundredevis af Viðnesbyrd derom, at de Anstrengelser, der af Ledelsen var gjort, for at Jamboreen kunde blive god, ikke er udført forgæves. Det var glædeligt at se de fremmede Spejdere ved enhver Lejlighed vise os Danske Opmerksomhed og takke os, forøvrigt mere, end vi fortjener. Lige fra den festlige Hilsen, vi modtog, da vi marscherede ind paa Ermelundssletten for Aabningen, og til vi den sidste Aften ved Lejrbaalet blev hyldet af Hovedkvarterets Leder, Mr. Martin og hørte Lithauerne synge »Der er et yndigt Land« paa fejlfrit Dansk, mærkede vi en Beundring for de danske Spejdere og det danske Folk, der maatte gøre et dybt Indtryk paa os. Det var aldeles øjensynligt, at det var mere end den høflige Gæsts Tak, der Gang paa Gang fik Udtryk. Mon vi ikke flere Gange kom til at tænke paa, at selv om meget er galt herhjemme, er alt dog ikke helt elendigt? Vi var helt stolte af at være Danske.

Naar, Solen var jo ganske vist ogsaa en hæderlig, om end ikke helt paalidelig Hjælper i vore Bestræbelser for, at alt skulde klappe. Den være takket!

Og lad mig saa slutte disse meget spredte og meget ufuldstændige Indtryk fra Jamboreen med de Ord, min engelske Ven sagde til mig, da jeg stod paa Banegaarden og skulde tilbage til min By: »Vi ses igen!«

Ja, vi ses igen! Naar næste Jamboree afholdes et eller andet Sted paa Jordkloden, har I de danske Farver mellem Jer, gamle Venner:

Vi ses igen!

(Fortsat fra Side 7).

en Del af Molens Gulv. Denne blev baaret klar af Vraget af den store Bølge, der fuldenste Molens Ødelæggelse, og blev ført næsten lige hen til Motor-Redningsbaaden, som i dette Øjeblik var kommet saa nær til Molen, som Søerne tillod det.

(Hurra-Raab for Motorbaaden fik Væggene til at ryste.)

»Stærke Hænder,« fortsatte Doktorens Stemme, »løftede Spejderen fra hans farefulde Leje, og han blev bragt i Land uden at have taget større Skade af sit Eventyr.«

Her standsede Doktoren et Øjeblik og saa oven over sine Briller ud over Tilhørerne.

»Nu kommer det Punkt, jeg saa godt kan lide,« sagde han; og han læste videre: »Man lagde Mærke til, da Spejderen blev løftet op paa Land, at han stadig adlød den Paragraf af Spejderkorpsets Love, der siger, at »en Spejder er altid i godt Humør.«

En Storm af Hurra-Raab! En Kvinde med Taarer i Øjnene paa Forhojningen — og en høj Mand, som jeg genkendte som Skovhuggeren Aasen, der af og til tørrede Øjnene med sit Lommeterklæde! — Kæmpende for at overdøve Hurra-Raabene fortsatte Doktorens Stemme, skønt kun Brudstykker af Sætningerne naaede mig:

»Redningsmedalje — Spejderkorps Medaille — en lille Gave fra Troppen — et Sølvuhr, indgraveret, fra mig selv — disse Ting beder vi ham nu modtage som et Tegn paa vor Beundring for og Paaskønnelse af hans Heltemod!«

Stemmen druknede tilsidst i ustandselige, begejstrede Hurra-Raab.

ULVEUNGER I JAMBOREELEJR

Søndag d. 10. Aug. begyndte Konkurrencerne mellem de danske Ulveunger, og de fortsattes til Tirsdag Middag, da Danmarksholdet blev udtaget. Imidlertid var der kommet italienske og engelske Ulve. Der var ogsaa et Par skotske, lettiske og en Australier, men de boede ikke i Ulvelejren, saa dem kan vi ikke rigtigt regne med, skønt Australieren var flink til at besøge Lejren. Svenskerne maatte i sidste Øjeblik opgive at deltage paa Grund af Sygdom, og de andre Lande syntes, det var for dyr og for lang en Rejse for Ulveunger.

Saa Onsdag Morgen gik det rigtigt for Alvor løs mellem de 3 konkurrerende Lande. Den svenske Spejderchef Major Lieberath og Miss Hames, der er Kommissionær for Londons kirkelige Ulveflokk, var Overdommere, og engelske, danske og schweitziske Flokførere var Hjælpedommere.

I Ulvestafetløb vandt England.

I Knobbingsløb Italien.

I Spring-i-Tov England.

I Boldkast Danmark.

I Spring-Bukløb Danmark.

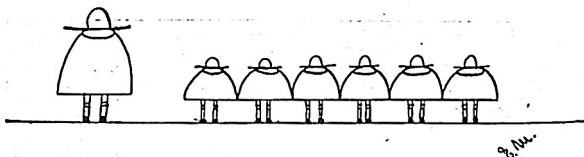
I Tørklædevæddeløb England.

I Ulveforhindringsløb Danmark.

I Underholdning, Sange og Raab Danmark.

I Turn out Italien.

Det morsomste ved Konkurrencerne var, at alle 3 Hold var omtrent lige dygtige til de fleste Ting. Man kunde slet

ikke vide i Forvejen, hvem der vilde vinde, og det var helt svært for Dommerne at afgøre det et Par Gange.

Det var morsomt, vi vandt Boldkast, for det var paa Grund af Jeres Træning nu i Sommer; for Englændernes Form var meget bedre, og de er gennemgaaende meget dygtigere end vi paa det Omraade.

Baade de engelske og de italienske Ulve var nogle gæve Gutter, som det var morsomt at prøve Kræfter med, og vi maa hænge i herhjemme i Danmark, saa vi altid kan have Ulveunger, der hører til de dygtigste og mest ulvemæssige i hele det store Verdensulvekorps.

Der var et Punkt, hvor I klarede Jer særligt fint. Det var med Underholdningen. Begge Dommerne var meget begejstrede, og det var ogsaa ganske nydeligt. Dommerne gjorde især opmærksom paa, hvor godt I spillede Komædie. Nybyggerkonen var virkelig koneagtig, og baade Nybyggere og Indianere gik op i Rollerne saa det var en Fornøjelse. Naturligvis gjorde Cyklehestene ogsaa sit til at det hele gjorde saadan Lykke. Ideen var bra, den kan I takke Muus for, hun har i det hele taget mange gode Ideer (husk det, naar I har Brug for en), og Knudsens Barnevognsfabrik, Korsgade 16, havde laant os Hestene. Det var svært pænt af dem, saa naar lille Søster skal have en ny Vogn eller I har Brug for Cyklehest til en i Familien, saa køb der.

H. C. Andersen Optøget var ogsaa nydeligt. Gem Jeres Dragter godt, hvem ved, maaske faar I Brug for dem igen. Der er en Del Mennesker, som vi Ulve skylder en Masse

Tak paa Grund af deres Hjælp her ved Jamboreen. Først og fremmest vor Vært paa Fortunfortet, Grosserer Christian Hansen. Han ikke alene laante os Lejrplads og Karbonieren til Kontorer, men den Dag, det regnede saa vanvittigt, hin minderige Fredag, hældte han og hans Familie varm The i alle de Ulve og Ulveførere, de kunde faa fat i, og saa længe Grosserer Hansen havde Benzin, kørte han troligt frem og tilbage med sin Bil for at skaffe alle »Misserne«, de engelske Flokførere, i Tørvejr.

Saa var der Frøken Rubow, der var en uhyre elskværdig Værtinde for vore Kokke.

Og Kokkene — vore Pigespejdere, der gik og sled fra Morgen til Aften og gav os noget storartet Mad, dem vil vi ogsaa gerne sige Tak, for »Uden Mad og Drikke duer Helten ikke«.

Jeg er sikker paa, at alle I Ulve, der var med til Jamboreen, aldrig glemmer den Oplevelse, og jeg haaber, I nu for Alvor tager fat paa Arbejdet i Jeres egen Flok.

De københavnske Ulveflokk har fra Køge faaet Invitation til Søndag den 28. September at komme ned til Køge til »stor Ulvesøndag«. Køge vil saa ogsaa samle Syd-sjællands Ulve, og vi skal alle ud og se Vallo Slot og Gl. Kogegaard. Desuden vil vi naturligvis lege alle mulige Ulvelege, saa mange vi kan naa.

I Ulvelejren er fundet et lille Armbaandsuhr med Indskrift »Berlingske Tidende«, en lille sort Pung med 80 Øre i, en rød Spejderkniv, og saa er der glemt en uhyggelig Masse Tøj, Spisegrejer, Tæpper og lignende.

Tænk Dig om! Er det Dig, der har glemt noget af alt dette?

Kan afhentes af Flokførerne efter Aftale med mig.

God Jagt.

Raksha.

ALVERDENS SPEJDERE

I de Dage, I har gæstet vort Land og vort Lands Sommer, har I erobret vort Hjerte som en ny Ungdom. Det er kun faa Mennesker af hele vort Folk, ja maaske slet ingen, som ikke har følt sig overbevist om, at den Bevægelse, I lever og agiterer for, Spejderbevægelsen, betyder et stort Fremskridt til Opvækkelsen af dyrebare aandelige, moralske og hygiejniske Kræfter i den ny Generation og i de kommende Generationer. Gennem hele Verdens Ungdom gaar Friluftslivets ophøjede Tilskyndelse som en Fanfare, Bevægelsen ud mod Naturen kalder paa de mange og den enkelte, Livet under aaben Himmel er blevet til en Lov for en ny Slægt Levned.

Den aandelige Rigdom kan i faa Ord siges at være identisk med Erkendelsen af en evig Guds Væsen, som lever i alle Skabninger og som giver vor Verden sin straalende Farve og Glans. Denne Rigdom er tilstede, hvor i Naturen vi end vandrer, den er tilstede i Sommeren i Eders Land, som den er tilstede i den danske Sommer, den I har lært at kende paa Eders Besøg hos os. Vi vilde gerne, at I vilde tage en Del af denne Rigdom med Eder hjem til Jeres Fædreland og hilse fra vore unge, hvidklædte Piger, hilse fra det blaa Sund og vor dejlige Dyrehave, fra Eremitagen og alle de skønne Steder, I har set under Jamboreen. Saaledes at disse Skønhedsindtryk, som vi inderligt haaber, I har høstet, maa blive Bidrag til den moralske Rigdom, der ligger

i, at Folkeslagene og Nationerne atter nærmer sig til hinanden paa ædel og ophøjet Maade, paa sand kammeratlig Vis, som Jeres pragtfulde Lege om Baalet, Jeres Sange og Jeres Lejrlev viser og beviser.

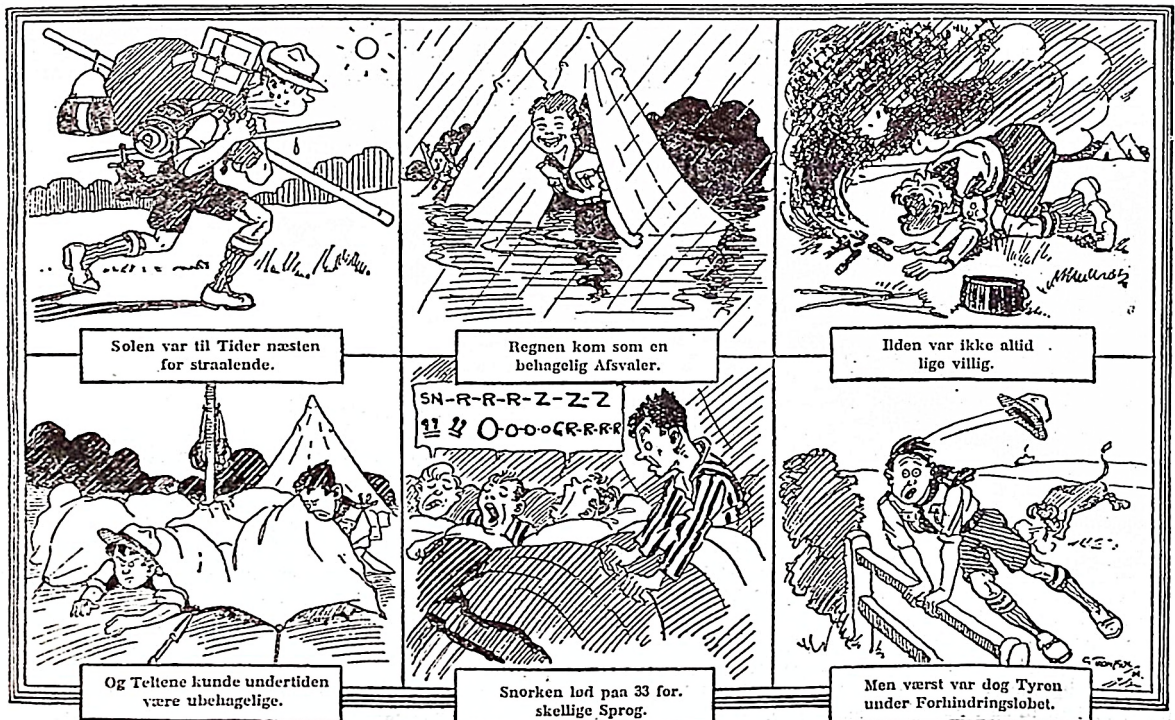
Jeg bringer Eder en Tak fra Eders Kvarterværtter, fordi I har vist Jer som en i alle Henseender brillant Ungdom, en Tak, fordi I kom, og fordi vi kan sige, at I ikke vil glemme os, ligesaa lidt som vi vil glemme Jer. Jeg bringer Eder en Tak fra hele Danmark; fordi Eders Tilstedeværelse har henvendt hele Verdens Opmærksomhed paa det Land, som vi selv elsker og ærer for det, det er for os.

Den danske Sommernat har tændt sine fredelige Stjerner og sine festlige Lamper under Lovet til Ære for Jer. Æventyret og Trolddommen i H. C. Andersen's Fædreland har smykket den skønne Augustnat med Maanelys og romantisk Stifinder-Skær i Spejdernes ungdommelige Rige!

Spejdere, Ungdom, den nye Verdens Stifindere, den nye Tids ærlige og aabenhjertige Champions, vi hilser Eder og hylder Eder. Vi stoler paa, at I aldrig glemmer, hvad I skylder hinanden, skylder Eders Sag. Og vi priser os lykkelige over, at I bringer et Billede af Danmark og Danmarks Sommer med hjem i Eders Hjerter. Det Lys, som luer her i Baalet, skal symbolisere Aandens Lys, som atter er samlet.

Leve Spejderne! Leve alle Nationers, Alverdens Spejdere!
Emil Bonnellycke.

EPISODER UNDER JAMBOREEN

JAMBOREENS SANGE

I. Tous les Eclaireurs du monde.

Mouv^t de Marche
Orchestre

REFRAÏNS

Tous les E. claires du monde. Yen a-t-y, yon a-t-y donc! Tous les E. claires du monde, Comm' des frer's nous les aimons!

1er Couplet

D'abord tous ceux d'Angleterre, Sous le drapeau rouge et bleu — Les plus grands de tous nos freres.

2^e Couplet

Avec le chef au milieu! Tous les E. claires de France, Puis voici les Scouts de France. A leur virile elegance, A leur sourire comme une rose

au Refr.

Refræn:

Tous les Eclaireurs du monde,
Yen a-t-y, yen a-t-y donc!
Tous les Eclaireurs du monde,
Comm' des frer's nous les aimons.

D'abord tous ceux d'Angleterre,
Sous le drapeau rouge et bleu
Les plus grands de tous nos freres,
Avec le chef au milieu!
Tous les Eclaireurs etc.

Puis les Eclaireurs de France,
A leur virile elegance,
A leur sourire comme une rose,
Un hourrah' je vous propose!
Tous les Eclaireurs etc.

au Refr.

so, Un hourrah' je vous propose! Tous les

3e Couplet

Les Roy. Scouts a. me. ri. Les Boys, les Boy Scouts a. me. ri. Nous leur tendons les deux mains, Nous leur tendons les deux mains Grands gaillards à peau halée

au Refr.

Viv' la Bannière étoilée! Tous les

4e Couplet

Et tous ceux des autr's pays Les Belges et les Hollandais, Sont habillés de khaki

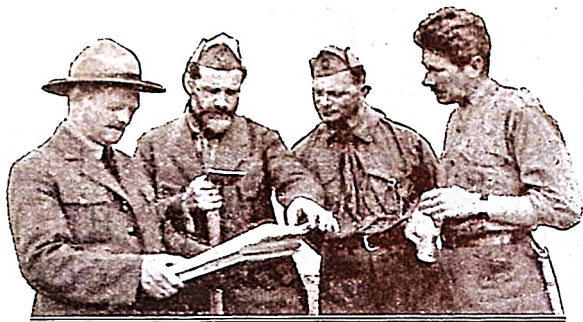
au Refr.

Avec ce même manche à balai Tous les

Les Boy-scouts americains
Nous leur tendons les deux mains
Grands gaillards à peau halée
Viv' la bannière étoilée!
Tous les Eclaireurs etc.

Et tous ceux des autr's pays
Les Belges et les Hollandais,
Sont habillés de khaki
Avec ce même manche à balai
Tous les Eclaireurs etc.

Et tous ceux des autr's pays
Les Belges et les Hollandaise,
Sont habillés de khaki,
Avec ce me même manche à balai
Tous les Eclaireurs du monde,
Yen a-t-y, yen a-t-y donc!
Tous les Eclaireurs du monde,
Comm' des frer's nous les aimons.

Vicespejderchefen, Professor Iversen, Spejderchefen Møller-Gasman, Korpssekretær Rasmussen og Sekretær Lykken.

Den lyse nordiske Sommernat hilste 1600 Spejdere Velkommen. De to Ekstratog standsede ikke ved nogen Station, men kørte lige til Lejrpladsen, en stor bred Slette, der skraanede ned mod Mjøsen. Den norske Spejderchef, Møller-Gasman, stod bred og djærv som en Dovregubbe ved Indgangen til Lejren og modtog hver Trop i den lange Defilé med et: »God Dag, Spejdere,« og snart var det nødvendige Nattely etablert, den store Slette forvandlet til en Telthby, for at Spejderne snarest muligt kunde faa hvilet ud til den følgende Dag, da Lejren officielt skulde aabnes og Konkurrencerne begynde.

Spejdere fra hele Landet var stævnet til denne Norges fjerde Landslejr og selvfølgelig placeret saaledes, at Troppe fra de indbyrdes fjernest liggende Steder laa ved Siden af hinanden — akkurat som Forholdet under Jamboreen — og i Lejren deltog ialt ca. 1800 Spejdere, deriblandt en svensk og en dansk Trop.

Dagen i Lejren gaar omtrent paa følgende Maade: Umiddelbart efter Reveillen Kl. 7½ traver et større Hornorkester rundt i Lejren og nærmest blæser ind i alle Teltene. Snart ser man Troppene løbe i lange Rækker ned mod Mjøsen bevæbnet med Tandborste og andre Toiletgrej, og naar de velfriserede vender tilbage, har de lige Tid til Skopudsning og Teltorden, inden Morgenparaden finder Sted og de 3 Flag gaar til Tops. Køkkenholdet, der er staaet op en Time for, har derpaa Morgengroden færdig, og saa gaar Formiddagen med Konkurrence til Middagstid. Eftermiddagen er fri til at besøge de andre Lejre, studere de enkelte Troppes Opfindsomhed i Retning af Lejrindretninger, bytte Mærker og stifte Bekendtskaber, eller man bliver hjemme og forbedrer sin egen Lejr og skriver hjem. Meget yndet var at invitere en eller anden Trop til Eftermiddagskaffe, og Spejderchefen var altid her en velkommen og munter Gæst.

Paraden for Flaget efter Aftensmaden efterfulgtes af Lejrbaalet, hvortil man marcherede i Takt til Orkestret, som forresten ikke havde større Repertoire end det danske Jamboreeorkester. Lejrbaalene var meget korte, og det, vi forstaar ved Lejrbaalsunderholdning, kendes ikke, deroppe. I en hel Uge kunde Spejderne more sig over Korpssekretær Rasmussens noget mærkelige Facon paa Spejderbukser og Rolf Lykkens røde »Lue«, men ellers bestod Underholdningen kun af Sange, hvoraf mange var meget kvikke og ægte Spejdersange. Naar Lejrbaalet sluttede Kl. 10 var det endnu lyst,

Til Landslejr blandt de norske Spejdere.

og det var svært at komme til Ro, men den udmærkede Disciplin, som beherskede Lejren, gjorde sig ogsaa gjeldende her, og Kl. 11 var der fuldkommen Ro i Lejren.

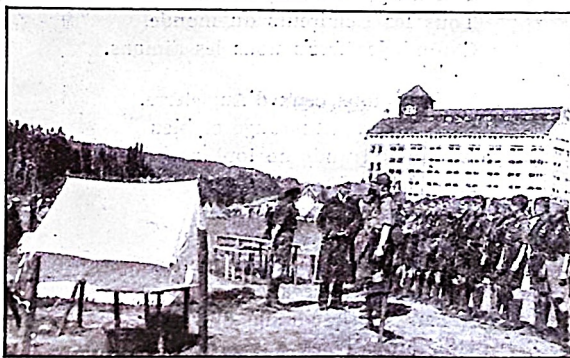
Hindsgavl var ligesom ved Göteborglejren ogsaa Monster for denne Lejr. Lejrindretningen spillede en stor Rolle for Troppene, som drev det lidt for vidt i Retning af Kolonihave, og bortset fra de forskellige danske Telttyper og det svenske Cirkustelt, var hele Lejren behersket af kun en Facon for Telte, nemlig en Kombination af Trekanter.

En stor Begivenhed var Paraden for Hans Majestæt Kong Haakon, som viste Norsk Spejdgutforbund den Ære at besøge Lejren. H. M. Kongen underholdt sig med hver eneste Tropsfører og gik bagefter rundt i Lejren og viste de enkelte Troppe megen Interesse.

Lejrledelsen var et enigt Treklover bestaaende af Spejderchefen, Pastor H. Møller-Gasman, Vicespejderchefen, Professor Iversen og Korpssekretær Erik Rasmussen. Naar Spejderchefen ved Prøveopstillingen i Løbet af ganske faa Minutter kunde bringe 1800 Spejdere paa Plads, mærkede man Organisatoren, naar han om Morgenen ved Førermøderne lyttede til Raad og Forslag fra sine Førere (som forresten var ældre og mere solide end mange af vore) og derpaa hurtigt tog Bestemmelser, mærkede man Personligheden, naar han om Aftenen talte ved Lejrbaalet, mærkede man Mennesket, og naar han Dagen igennem var rundt hos hver eneste Trop i hele Lejren, mærkede selv den yngste Spejder, at han var den muntre og spydige Kammerat — kort sagt: en Spejderchef.

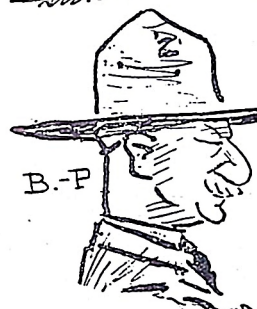
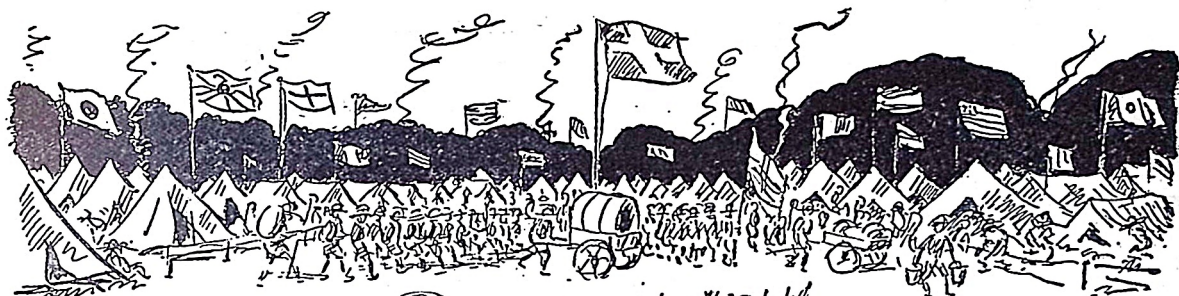
Efter Hamarlejren var »Vedels Egne«, der repræsenterede Det danske Spejderkorps i Hamarlejren, indkvarteret i Bærum, lidt udenfor Kristiania, og 2 Dages Ophold her i Kristianias skønne Omegn satte Prikken over i'et, takket være Arne Lae og hans udmærkede Trop. Og ingen »Vedels Egnere« vil omtale Hamar uden ogsaa at nævne Bærum.

Thorvald Vagg.

Kong Haakon hilser paa de danske Spejdere.

Med Jensenius til Jamboree.

B.-P

Ad-
mi-
ra-
len
og
Ge-
ne-
ra-
len

Mac-
beth
i
Vin-
den
i
Høj-
vej

Sven
Spejder
i et
af
hans
lyse Øje-
blikke

Tovtræk-
ningspokalen

En
temme-
lig Høj-
skot
te

En
polsk
Ridder
drager
i
Leding

Gillwell - Wilson

Torry.

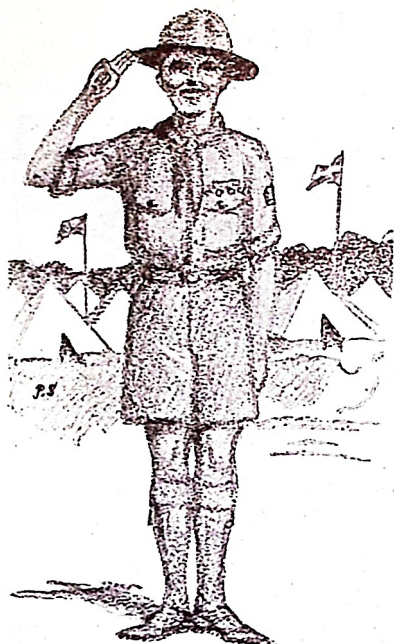

Kongen var alligevel længst,

Selv
om
Spej-
der-
ne
ikke
alle
var

lige smaa.

SPEJDERE!

Mangler I Udstyr, giver vi jer her et glimrende Tilbud.

Jamboreens Danmarkshold sælger sit Udstyr ud. De Telte og det Materiel, der bragte Verdensmesterskabet hjem til Danmark, skal sælges. Det er første Klasses fine Ting, det drejer sig om, det er Ting, det er værd at være i Besiddelse af.

Her er Kogegrejer, Økser og m. a., og hvad vil I sige til at sove i et veritabelt Verdensmesterskabstelt?

Alt Materiellet kan ses hos Tropser Otto Sørensen, Egebæksvej 3, mens alle Handler afsluttes med Kolonchef Knud Lundby, Vendersgade 29.

Men ønsker I at komme i Besiddelse af noget af det, maa I snarest henvende jer, thi der er ingen Tvivl om, at alt snart vil blive solgt.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer.

Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer »Dansk Arbejde«s Mærke.

Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

En

HAFNIA

ægte Maltøl

daglig

styrker
og bevarer
Sundheden

Levebrønden til det kgl. danske Hof,

?

HVORFOR

vil De ødelægge
Deres gode Støvler
med daarlig Skocremer,
naar De kan faa

"NUGGET"
Skocremer

ENE-FORHANDLERE:
SEIDELIN & STÆRK
3CT. ANNÆ PLADS 16
TLF. 14720 & PALÆ 3730

Baess

Acco

Skocremer

SNOCKEN FOR BOYCAUF OG HUSK
A. BAESS & KØND
KØBENHAVN
ÅRHUS

blanker
bedst,

Baess

GALLE & JESSEN

CHOKOLADER!

Gl. Numre af
Spejdernes Magasin
à 10 Øre sælges.
Nørregade 15 — København K.

SPEJDERNES VERDENS BRODERSKAB

I dette og de kommende Numre vil vi bringe Artikler om Spejderbevægelsen ude i Verden.

Vi lærte under Jamboreen Tusinder af udenlandske Spejdere at kende, men vi fik intet at vide om, hvilke Kampe, de i deres Hjemland havde haft at kæmpe for at bringe Spejderbevægelsen frem.

Det vil vi nu igennem vore Artikler søge at give Læserne et Indblik i.

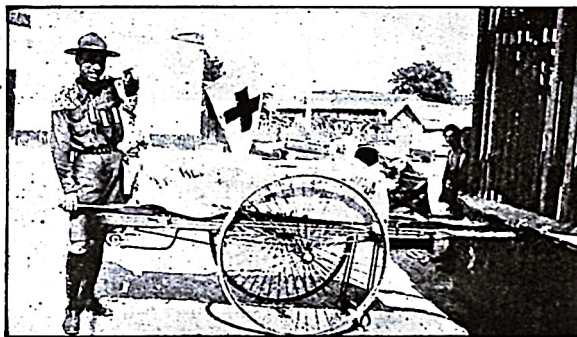
China.

The Chinese Boy Scouts' Movement was first started in 1913. There were then two troops of boy scouts in Shanghai formed by the foreign resident boys. One of them was affiliated with the Baden Powell Boy Scouts Association of England. Two senior boys of the Public School for Chinese no sooner realized the value of scouting than they requested their headmaster, Mr. G. S. I. Kemp to form a troop of Chinese Boy Scouts in his school. The request was readily complied with, and thus a troop of Chinese Boy Scouts with the kind help of Mr. Kemp and some of the Shanghai B. P. scouts officers came into existence in May. At the same time another troop of Chinese Boy Scouts was organized in the Boone College in Wuchong. As these two troops knew nothing of each other or of the date of its formation, so both wished to claim the priority of starting the boy scouts' movement in China. A negotiation soon followed, and it was decided that the troop in Shanghai was to be called the 1st Shanghai troop of Chinese Boy Scouts.

About two months after the formation of the 1st Shanghai Troop, the 2nd Chinese Revolution broke out in Shanghai. The Chinese Red Cross Association finding that they were unable to meet the demand for their services called in the scouts of the 1st Shanghai Troop to assist them. The scouts were very glad to carry out their promise of helping others at all times and to put their knowledge of First Aid into practice. They spent days and nights to help the Chinese Red Cross Association to bury the dead, save the wounded, bring food to the hungry, and find lodgings for the homeless. In the autumn of the same year other troops of Chinese Boy scouts were started in Shanghai in the Anglo Chinese School, Chinese Y. M. C. A., and St. Johns University; and the Shanghai Chinese Boy Scouts Association was formed with Mr. Kemp as the Chairman. A book on rules and regulation was printed in English. These rules and regulations with the exception of a few modifications to suit the conditions in China followed exactly those of the B. P. Boy scouts Association of England.

The term 'Boy Scouts' in Chinese had undergone many

changes. At first boy scouts in China were called Tung Tse Tsung Tuan (boy detectives or scouts). As the Chinese public did not know exactly the aim of scouting and this term might lead them to think that it had something to do with the police force, it was altered to Tung Tse Nei Yung Day (boy volunteers). This was no doubt an improvement upon the first one and so it was adopted for some time. Finally this term was again altered to Tung Tse Chun (boy soldiers) which is now used throughout the country. The motto of the Chinese Boy Scouts consists of 3 characters. They are Tse Zun Yun (Wisdom, Benevolence, Bravery) which were extracted from the Confucius Great Learning.

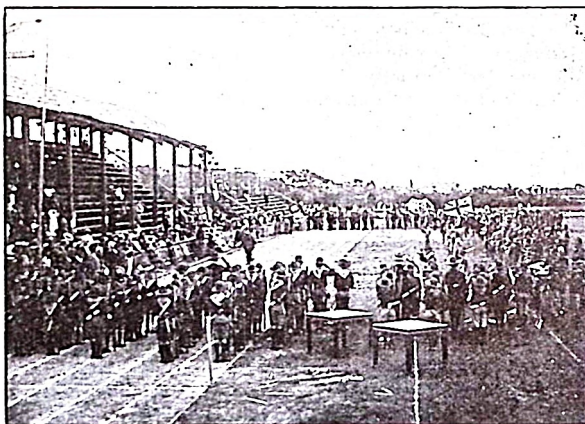
Chinese first aid scout.

The Chinese Boy Scouts Movement received a great impetus in 1915. In May of that year during the Far Eastern Olympic Games the Chinese Boy Scouts held its first rally before thousands of spectators. This opened the eyes of the educationalists, and their interest in the movement was aroused. Thus scouting rapidly made an ingress into various parts of China. But is soon met an obstacle; for efficient officers were badly wanting. In order to keep the interest alive most troops were officered by physical directors who knew nothing about the scoutcraft, so in some cases scouting in some parts of China was pitifully degenerated into fancy drills. Conditions are much better at present. Many a troop, especially in Shanghai, are now officered by well qualified men.

The National Boy Scouts Association was formed a short time after the 1st Rally. Mr. Norton of the St. John's University was elected as the Hon. Secretary. The book on

rules and regulations compiled by the Shanghai Boy Scouts Association was translated into Chinese. Later finding that it was very difficult to call for a national conference and that there was not much to be done in the National Boy Scouts Association Mr. Norton resigned, and the association was almost dissolved with his resignation. Some attempts have been made since then to call together those who are interested in scouting to form a National Association, but so far they have met no success. Another attempt is now being made in the Educational Conference in Nanking.

The movement for the junior boys was started in 1918.

Chinese boy scouts first rally.

The 1st Pack of Wolf Cubs which is called Yu Tung Tuan (Small boys troop) in China was formed in the Public School for Chinese attached to the 1st Shanghai Troop of Chinese Boy Scouts. The good training inculcated by this movement was quickly recognized, and many elementary schools are now trying to import this useful training to the small boys. It must be known that our sisters are not altogether neglected, for girl-guiding was introduced into some of the girl schools not later than 1919. However this movement has not yet met the public approval, as some parents are still very conservative and have a sort of ungrounded dislike to this kind of training for girls.

Scouting in China, though 11 years old now, is still in its infant stage. China needs more than ever the guidance of other countries to develop this movement. In all there are now 40,000 scouts, 250 cubs, and 200 girl guides.

The greatest event in the history of the Chinese Boy Scouts' Movement is the sending of a party of scouts to participate in the 2nd International Boy Scouts Jamboree. Circumstances did not permit the scouts in China to attend the first Jamboree, and had it not been for the kind effort and the generous donation of the Governor Han of Kiangsu, China, would not have been represented again in this one. The representative party consists of six scouts, seven officers, and two visitors. But these scouts and officers must not be taken as the best ones in China, for their only quali-

fication that they were chosen as representatives is that they have some knowledge of English, and their purpose in coming to Copenhagen is to learn something from, rather than compete in the Jamboree.

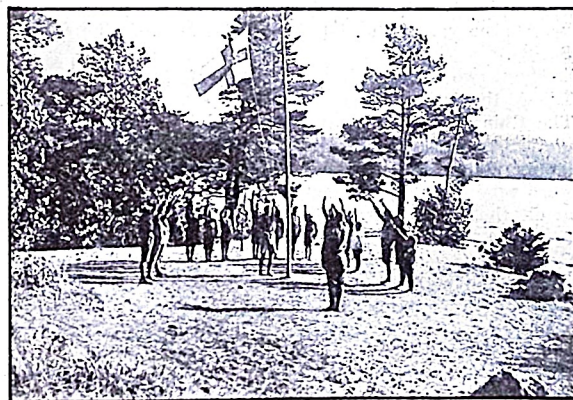
J. L. King.

Finland.

På sitt segertåg över jordklotet nådde scout-rörelsen redan år 1910 även i Finland. Sommaren sagda år bildades i Lovisa, Mariehamn, Helsingfors och Vasa de första scoutpatrullerna och under slutet av året samt framför allt våren 1911 upstodo allt flere kårer i städerna samt ställvis även på landsorten. Anslutningen var stor, likaså iver och intresset hos scouterna och deras unga ledare. Bland de första initiativtagarna och ledarna må nämnas pastor Mossander i Mariehamn, herr Strandvik i Lovisa, magister A. Boldt, järnvägstjänstemannen Laxell samt stud. K. Stenius i Helsingfors, av vilka den sistnämnda intill sin död år 1913 helt offrade sin tid och sina krafter för scoutrörelsen.

Men knappt hade scout-signalerna ljudit ut över landet, förrän de dömdes att tystna. Tungt vilade över Finland denna tid det främmande förtrycket kvävande allt nytt initiativ, även allt det, som kunde höja och samla landets ungdom. Redan hösten 1911 förbjöds scoutrörelsen i Finland av de ryska makthavande.

Under de tunga år, som landet dessa tiden hade att genomgå, — än tyngre sedan världskriget brutit ut, låg scoutrörelsens tid. Klass- och specialmärkesprov inlärdes och verkade några mindre grupper av pojkar från olika samhällsklasser. Patrullmöten, arbetskvällar, åkerarbeten på egen jord, utfärder i skog och mark, längre vandringar — ja t. o. m. flera veckors sommarläger varje sommar avhölls så flitigt som någonsin tidigare under den officiella scoutrörelsens tid. Klass- och specialmärkesprova inlärdes och avlades. Blott scoutdräkten kunde ej bäras utom inne ell-

Morgen i sommarläger.

i lägren borta i ödemarken. Och dock var den pojkarna kärare än någonsin. Mera hängivna anhängare av scoutrörelsen, en fastare kamratkrets finnes väl blott sällan än

den grupp om en tid blott 15 småningom inemot 40 pojkar och ynglingar i Helsingfors, vars verksamhet här närmast avsetts.

Kom så slutligen våren 1917 den stora ryska revolutionen. Även i Finland blevo med ett slag förhållandena friare och

I skogens djup.

i ett nu blossade även scoutrörelsen upp. I skaror, skyndade ungdomen, pojkar och flickor, till de allt talrikare nya scoutkåren. Ensam i Helsingfors torde väl scouternas, eller snarare ömfotingarnas, antal stigit till 8000—10000.

En organisationskomité tillsattes i Helsingfors och i maj 1917 hölls ett möte av representanter från alla delar av landet och fattades beslut om bildandet av ett hela landet omfattande scoutförbund »Suomen Partiolitto — Finlands Scoutförbund». Samtidigt godkändes lag, stadgar, klassprov m. m. för detsamma. I avseende till landets tvenne språk, finska och svenska, uppdelades förbundet i tvenne »brigader»: »Finska Scoutbrigaden», »Svenska Scoutbrigaden» samt »Fria Scoutbrigaden», den sistnämnda tvåspråkig och omfattande bl. a. de grupper, vilka arbetat även under mellantiden och vilka voro tvåspråkiga. Förbundet omfattade såväl pojk- som flick-kårer. Chef för hela förbundet blev pastor Verner Louhivuori.

Att de unga ledare ej skulle mäkta med de väldiga skaror, som de fått att leda, är klart. Likaså det, att en stor del sådana, som anslutit sig till scouterna främst därför, att det var något nytt, eller därför att dräkten lockade, snart skulle tröttna och troppa av. Så glesnade lederna snart. Härtill bidro även de osäkra tider som rådde, och som fortsatte ännu i slutet av året 1917, ehuru landet i början av december förklarade sig fritt och oberoende. Först efter frihetskriget våren 1918 med dess svåra offer var landet verkligen fritt och nu under den unga statens hägn kunde allt fritt och lugnt utveckla sig. Så även scoutrörelsen. Sammansmältna voro de kårer som mötte åter. Det frivilliga medborgarvärdet, skyddskåren, hade särskilt dragit många av de yngre ledarkrafterna till sig.

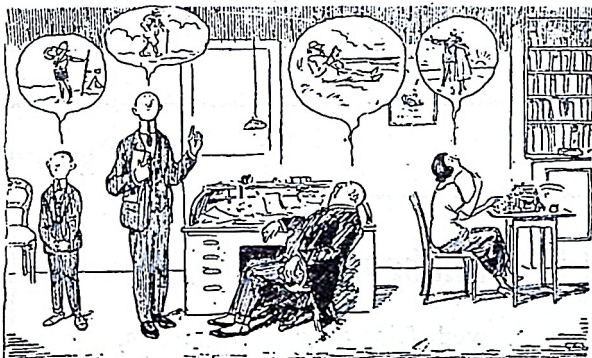
1½ år senare, med ingången av år 1920 upplöstes det därintills bestående förbundet, och de tre brigaderna blevo självständiga förbund. Meningsskiljaktigheter beträffande scoutlagen voro den närmaste orsaken därtill. Sedan dess

existera i Finland trenne scoutförbund: det finskspråkiga »Suomen Partiolitto», det svenskspråkiga »Finlands Svenska Scoutförbund» (intill år 1923: Finlands Svenska Scoutbrigad) samt den tvåspråkiga »Finlands Fria Scoutbrigad». Av dessa äro de två sistnämnda anslutna till I. B., medan det förstnämnda som häst söker anslutning. Samarbete i särskilda dels tillfälliga dels mera permanenta angelägenheter förefinnes. Och särskilt är Georgs-dagen en gemensam samlingsdag för alla Finlands scouter. Lelare för de tre förbunden äro för tillfället: för F. S. S. F.: herr Mauritz Sandberg (från 1924, tidigare under flere år ingenjör Alfons Åkerman), för F. F. F. B.: doktor Sven Dormer, för S. P. L.: pastor Verner Louhivuori. Internationell korrespondent är herr A. Åkerman.

De nuvarande kårerna i Finland äro relativt små, goss-scouternas antal väl c. 3300, medan flickscouternas är över 4000. Dock torde kunna sägas, att scoutarbetet utvecklats och fördjupats. Att dess anhängare, ledare och scouter allt framgent vilja verka för dess strävanden och mål hand i hand med sina bröder alla land, det är säkert.

J. Dormer.

EFTER FERIE.

(Punch)

Haukeli
SELSKABS-CHOCOLADE
koges med skummet Mælk.

Derved faar man den bedste Drik, og sparer
25 Øre pr. Plade eller 2 Kr. pr. Kilo.

Enhver Spejder bør fotografere!

KAMERAS i stort Udvalg og til alle Priser.

ALT FOTO TILBEHØR

FREMKALDELSE,

Kopiering og Forstørrelser udføres hurtigt og smukt.

Budtz Müllers Eftf.

Bredgade 29. ∴ København K.

Filial: Odense, Vestergade 80, Aarhus, Søndergade 20.

Tag et
Fotografi - Apparat
med paa

Udflugterne, faas fra 9 Kr.

Films fremkaldes og kopieres.

Expedition
français, english, deutsch.

Forlang Prislister. Telefon 10.707.

A. Enna. Vimmelskaffet 47.

Jamboree- Billeder

bliver bedst paa

Merkur

Foto-Papirer.

Enefabrikanter:

CARL POULSEN & SØNNER

KØBENHAVN — VALBY

SPEJDERNES

Forstærkning og Afsvækning.

Somrens fotografiske Høst er nu bragt i Hus, nu gælder det om at faa det størst mulige Udbytte af det indhøstede. Der er jo mange Billeder, der ikke er, som de skal være — nogle er for tynde, andre flove eller slørede. Heldigvis kan dog en Del af dem reddes ved Forstærkning og Afsvækning. For at kunne bedømme, hvad der skal gøres ved et Billede, maa man først gøre sig klart,

hvorledes Forstærkning og Afsvækning virker.

Hinden paa et Negativ bestaar som bekendt af en gennemsigtig Gelatinehinde, hvori der befinder sig sorte Sølvkorn, tættest i de mørke Partier paa Negativet (de lyseste Partier paa det færdige Billede). Ved Forstærkninger forøges Mængden eller Størrelsen af Kornene, hvorved Sværtningen bliver stærkere, og netop saaledes, at Forøgelsen af Sværtningen bliver størst, hvor Sværtningen allerede er størst. Ved Kopiering af det forstærkede Negativ bliver der altsaa større Forskel paa Lys og Skygge.

Ved Afsvækning kan der foregaa to forskellige Ting, alt efter hvilken Afsvækker man benytter. Der kan ske ganske det omvendte af, hvad der sker ved Forstærkning, d. v. s. at Mængden og Størrelsen af Kornene aftager saaledes, at de stærkest sværtede Parter aftager stærkest. Ved Kopiering af et saadant afsvækket Negativ bliver der mindre Forskel paa Lys og Skygge.

En Afsvækker kan ogsaa virke paa en hel anden Maade, idet den virker ligemeget over hele Negativet, hvilket vil sige, at den kan fjerne Sløret paa et Negativ. Kopier af et saadant afsvækket Negativ ser ikke meget anderledes ud end Kopier for Afsvækningen, men der er den Fordel, at Kopieringen foregaar hurtigere.

Hvornaar skal man forstærke og hvornaar afsvække?

Et Negativ skal forstærkes, hvis det er for blødt d. v. s. det har for ringe Forskel mellem Lys og Skygge). Det ses bedst paa et Prøveaftryk.

Negativer, der er slørede eller flove (fordi de er overbelyste eller fremkaldt for længe) skal afsvækkes med Blodludsalt-afsvækker. Denne Afsvækker bevirker, som allerede nævnt, ikke at Negativerne giver synderlig bedre Aftryk, men en Forkortning af Kopieringstiden. Det vil ofte være heldigt at forstærke Billedet, efter det er afsvækket med Blodludsalt-afsvækker.

Negativer kan være klare men haarde, d. v. s. Forskellen mellem Lys og Skygge kan være saa stor, at Aftrykkene ikke bliver gode. Hvis man kopierer et saadant Negativ lyst, kommer Detaillerne i de lyse Partier ikke frem, og hvis man kopierer det mørkt, forsvinder Detaillerne i de mørke Partier. Et saadant Negativ skal afsvækkes med Ammoniumpersulfat-afsvækker, der har den modsatte Virkning af en Forstærker.

Forstærkere.

Af Forstærkere findes der en hel Del. Amatøren staar sig som Regel ved at anvende dem, der findes færdige i Hande-

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050 Rimelige Priser.

FOTOSIDER.

len frem for selv at fremstille sine Forstærkere. Med de Forstærkere, der findes i Handelen, følger som Regel en Brugsanvisning — ganske vist ofte paa fremmede Sprog. Man maa, for at være sikker paa et godt Resultat, nøje følge disse Brugsanvisninger. Her skal blot nævnes et Par af de vigtigste Forstærkere og deres Anvendelse.

Kviksolvforstærker. Pladen lægges efter at være godt udvandet i Forstærkeren. Naar Pladen er blevet hvid helt igennem (hvilket ses fra Bagsiden) tages den op og udvandes 10—15 Minutter i rindende Vand, hvorefter den fremkaldes paa sædvanlig Maade blot i fuldt Lys. Fremkaldelsen kan ske med en hvilken som helst Fremkalder.

Uranforstærker. Negativet faar i Uranforstærkeren efterhaanden en rødbrun Farve. Man maa ikke lade Forstærkningen gaa saa vidt, at ogsaa de dybeste Skygger antager den rødbrune Farve. Med Uranforstærkeren faas en meget kraftig Forstærkning.

Kobberforstærker. Denne Forstærker har den Fordel frem for Kviksolv- og Uranforstærkeren, at den ikke er saa giftig. Negativerne bliver i Forstærkeren først brunsorte for derefter at antage en kobberrod Farve, saa tages Negativet op og tørres efter en kort Afskylning.

Afsvækkere.

Blodludsaltafsvækker. Denne kaldes ogsaa Farmers Afsvækker. Den bruges som nævnt overfor slørede Negativer. Afsvækningen foregaar ved at lægge Pladen i Afsvækkeren med Hindsiden opad og holde Skaalen i stadig Bevægelse, idet man passer paa, at Afsvækningen ikke bliver for stærk. Det er meget vigtigt at passe godt paa, idet nemlig Processen gaar hurtigere og hurtigere.

Ammoniumpersulfatafsvækker. Denne kaldes ogsaa Schullers Afsvækker. Den bruges overfor haarde Negativer. Afsvækningen foregaar ved at lægge Pladen i Afsvækkeren, indtil den har faaet en passende Afsvækning. Derefter lægges Pladen i en Oplosning af Natriumsulfit i ca. 5 Minutter, hvorefter den udvandes grundigt.

Resultaterne

af Forstærkning og Afsvækning kan ofte være glimrende, men man maa dog huske paa, at et Billede kan være saa mis-

De bedste Resultater

faar De, naar vi fremkalder og kopierer Deres Film og Plader

FOTO-MAGASINET A/s
BLOCH, ROULUND OG SPERLING
Frederiksborggade 7, ved Nørrevold,
Telefon 3410.

Strandvej 189, Hellerup Afdeling,
Telefon Helrup 1634.

3 Foto-Forretninger

Belgisk Import Comp.,

21 Nørrevoldgade 21
ved Nørreport

„Bico“,

111 Gl. Kongevej
overfor Ørstedsv.

„Foto“,

111 78 Østerbrogade
ved Trianglen 78

Special Ateller for alt Amatør-Arbejde

Forlang

Lumières Plader og Papir

(fransk Fabrikat)

hos

Jamboreens Lejr-Fotohandler.

ENEFORHANDLER FOR DANMARK OG SVERIGE

„NORKA“

KULTORVET 10 — TELEFON BYEN 963 v

Sportsmænd

foretrækker altid

Fotografi-Apparater fra

Contessa-Nettel

Dansk Prospekt,

rigt illustreret, faaa gratis i enhver god Foto-Forretning!

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV
 FÆLLEDVEJ 9 TELEFON 3709
 — ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSER —
 HVERDAGE 9—6 SØNDAGE 10—4

FOTO-ARTIKLER
*Enhver Spejder bør have
 et Kamera.*
 Største Udvalg. Gratis Vejledning.
A. LYKKEBERG
 Østergade 37. Telf. 10769

GEORGE MATHIEU
 FOTOGRAFISK ATELIER
 Chr. d. IX Gade 10.
 HJ. af Gothersgade.
 forhen Hoffotograf Sonne's Atelier.
 1. Kl. Arbejde. 20 pCt. til Spejderne.

**Amatørfotografens
 Magasin**
 Emil O. Rønnow
 Jægersborg Allé 28 TH. Ordrup 1419

**FILM FREMKALDES
 OG KOPIERES**
 BEDST OG BILLIGST
 I
SPEJDERNES BOGHANDEL
 NØRREGADE 15

**Bedst og
 billigst
 er**
Richoko
 Chokolade
JENSEN & MØLLER

Forlang
Richardts
 Dessert
 Chokolade

N. THORSØE-OLSEN
 BOGTRYKKERI
 HOFSTADTVEJ 2
 TEL. 4510 6 5257
 Leverandør til
 Bedste Kilde
 Københavns Div.
 for Tryksager

LOBUS
 A. D. A.
 SPISECHOKOLADE
 I PLADER A 50 ØRE
 GFAAS OVERALT

Spejdernes

handlet under Optagelsen og Fremkaldelsen, at Forstærkning og Afsvækning ikke hjælper. Naturligvis kan en Forstærkning ogsaa mislykkes, fordi den er forkert eller daarligt udført. Man skal derfor forsterke eller afsvække Negativer, der kan give gode Resultater ved at anvende passende haardt eller blødt Kopierpapier.

Men prøv blot selv og begynd med de daarligste Billeder, saa er der jo ingen Skade sket, hvis det mislykkes.

Fra Divisionerne fortsat fra Side 21.

Det samme kan siges om Kast med Redningsreb Denne baade interessante og nyttige Gren, der jo ved foregaaende Turnering blev lidt af en Fiasko, hævdede atter sin Plads.

Iagttagelsesøvelsen faldt ikke saa heldigt ud som forventet.

Den fri Idræt bød derimod paa mange gode Præstationer. — Det var i særlig Grad 2. Aarhus Trop. som her var i Teten, — ogsaa 3. Aarhus var godt med, hvorimod 1. Aarhus stod langt tilbage i Forhold til, hvad denne Trop ellers plejer at præstere. — Grenaa var dog længst nede med sine 20 P. mod 2. Aarhus 196 P.

Efter ca. 1½ Times Middagshvil fra Kl. 12½ til 2, samledes Divisionen igen, og man tog fat paa Tovtrækning og Ambulanceopgaver.

Publikums Opmærksomhed henledes i særlig Grad paa Tovtrækningen — særlig da et Hold fra 1. Aarhus trak 8 brede stærke Nørrejyder sønder og sammen, brød Jublen løs hos Tilskuerne. — 1. Aarhus Trop vandt forøvrigt over samtlige Hold i Tovtrækning.

Ambulanceøvelsen var tilrettelagt og blev ledet af Læge Herfeldt, Grenaa.

Resten af Eftermiddagen gik med fri Idræt (2 km-Holdløb, Længdespring, Højdespring o. a.) — Under Kolonnechef S. Udsens Kommando fremviste 1. Aarhus Trop Stokkeslag.

Denne Gren af Spejderidræt, der i Spejderstavenes Tid var saa almindelig, burde ikke helt dø ud.

Kl. 6³⁰ traadte Divisionen af. — Den første Turneringsdag havde fuldt ud svaret til Divisionens Motto. — Strejfvist havde Solen været fremme mellem Bygerne, først ved 7-Tiden blev det fint, blankt Vejr, som glimrende passede til det, der skulde foregaa om Aftenen, nemlig Lejrbaalet og Fakkeltøget.

Kl 9 samledes Divisionen da igen paa Turneringspladsen, hvor et stort Lejrbaal var arrangeret.

De forskellige Troppe sang deres Sange og Raab, hvorefter Divisionen samlet sang: »Jeg elsker de grønne Lunde.« — og »I Danmark er jeg født.«

Derefter talte Divisionschefen om en Parade, han Ugedagen for havde været med til ombord paa Fregatten »Jylland«, hvor man hædrede de gamle Veteraner, der for 60 Aar siden kæmpede saa bravt for gamle Danmarks Ære ved Helgoland.

Divisionschefen udtalte Haabet og Troen paa at de unge Slægter vilde være med til at arbejde og kæmpe for deres Land paa samme opofrende Maade som disse gamle Veteraner havde gjort. — Divisionschefen sluttede med et »Leve Danmark« (9 Hurraraab).

Mange Hundrede af Grenaa's Borgere havde overværet Lejrbaalet og fulgte ogsaa det Fakkeltog af Spejdere, der drog gennem Byens Gader og tilbage igen, saaledes at Fakkeltokkene tilsidst kastedes paa Lejrbaalet.

Det var et smukt Syn at se de 125 Fakler flamme i den stille Majaften, og alle Fortove, Døre og Vinduer Byen over var derfor fyldt med et skuelyst Publikum. — Toget af civile forøgedes efterhaanden, som Divisionen rykkede frem i Gaderne, saa det blev en anseelig Styrke, der tilsidst samledes ved Lejrbaalet igen.

Kl 10¹⁰ Aften startede det første Hold til Orienteringsløb med »Klar Dig selv« Opgave.

Medens Orienteringsløbet stod paa Lørdag Fmd., udkæmpede de forskellige Troppe baade Fod- og Haandhold-kampe hjemme paa Turneringspladsen. — 1. Grenaa besejrede 2. Aarhus med 3—2 i Fodbold, medens 1. Aarhus sejrede over Nørrejylland i Haandhold med 3—2.

Om Eftermiddagen var der Fridag, hvor Troppene kunde bese Byen og i Særdeleshed den internationale Udstilling, som netop afholdtes i Grenaa.

Kl. 8 Lørdag Aften stillede Divisionen ved Pavillonen, festklædt med Gallasløjfer. — Kl. 8¹⁵ marcheredes ind i Salen, hvor Divisionen tog Opstilling i Divisionskolonne. — Efter Afsyngelsen af den jydskke Spejdersang, talte Divisionschefen først for Grenaa Bys Borgere, som med en Gæstfrihed uden Lige havde modtaget Divisionen — dernæst

til selve Divisionen (de nystiftede Troppe: »Ret«), som havde mødt saa flinkt og bevaret det gode Humør trods Regnvejret.

Divisionschefen gav derefter Kritik over Troppenes Præstationer. — Orienteringsløbets Opgaver blev ikke løst saa godt, som ventet, maaske var Opgaven for svær. — I Ambulance manglede der ogsaa en Del endnu. (Her overlod Divisionschefen Ordet til Doktor Herfeldt, der fremkom med en kort Kritik over Ambulanceøvelsen).

Efter at Divisionschefen igen havde haft Ordet og omtalt alle Turnerings forskellige Grene, samt komplimenteret 3. Aarhus Tropp for den udmærkede Forevisningslejr, sluttede Præmieuddelingen med »Der er et yndigt Land« og 9 Hurraer for Danmark.

De forskellige Præmier overrakte Vinderne af Præsidenten, der fandt Anledning til en anerkendende Bemærkning til hver Præmietager. — Livlige Klapsalver og Hurraraab fulgte for hver Gang en Præmie blev uddelt.

Efter Præmieuddelingen begyndte Spejderballet, der Traditionen tro, satte sin fornøjelige Afslutning paa de to minderige Turneringsdage i Grenaa.

N. H. Schougaard.

Sorø Kolonne

holdt Standlejr fra 4. til 14. Juli ved Landsledgaard paa Møen. Lejrpladsen var paa den øvre Del af en Sandgrav og laa altsaa tørt, hvilket viste sig af stor Betydning. En Brønd med herligt Drikkevand og Post lige i Nærheden. Proprietær Henriques havde stillet Vogn og Hest til Disposition under hele Lejrtiden, saa de, der ikke havde Cykel med,

kunde køre paa Vogn til Sydstranden, hvor den daglige Badning fandt Sted om Eftermiddagen i klart Vand med god Sandbund. 35 Spejdere var samlede i Lejren, som ialt bestod af 8 Telte. Vejret var gunstigt. Ganske vist havde vi lidt Regn den første Dag og 4 ordentlige Stormdage, ligesom vi sidste Nat havde den interessante Oplevelse af et stærkt 3-Timers Tordenvejr. Men iøvrigt bagte Solen og skabte brune Dreng.

En 2-Dages Udflugt foretoges til Klintholm, hvor der ligesom paa Landsledgaard vistes Kolonnen megen Venlighed og Gæstfrihed, og hvorfra Klinten besaas fra Ende til anden. En Dagstur til Ulfshale (Møens Nordostspids) i varmt Vejr var ogsaa meget vellykket. Der er her paa Østsiden en herlig Strand, hvor Vandet unægtelig er klare og saltet end ved Klinten, og her toges det første Bad den Dag, lige inden den medbragte Middagsmad skulde konsumeres. Senere spaseredes til Færgelejet paa Ulfshales Vestsiden, hvorfra dels færgedes, dels (af den dygtigere Halvdelen) svømmedes over til den lille Ø Nyord.

Med Hensyn til ren Spejderidræt var Udbyttet af Turen, foruden naturligvis Lejridræt og Kogning, at 8 Sorøspejdere, 6 Høngspejdere og 1 Ruds Vedby-Spejder blev ført igennem alle 2den Kl.s Prøverne.

Under Opholdet paa Klintholm blæste det ene Telt bogstavelig talt i Stykker. Naa, saa rykkede vi lidt sammen.

Lauritzen.

Danske Drenge's Boghandel

Skindergade 40

Stort Lager af

Gavebøger til Konfirmationen

Efteraarets nye Drenge- og Pigebøger.

Subskription paa danske og udenlandske Spejderblade modt.

Ordre ekspederes hurtigt og portofrit.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør.

*Naar De udtrykkeligt
forlanger*

Chesebrough's Vaseline

(Udtales Tjehsbrø)

faar De det originale Produkt,
for hvilket Betegnelsen
"Vaseline" oprindelig blev givet
Alle andre er Efterligninger og kan
være skadelige.

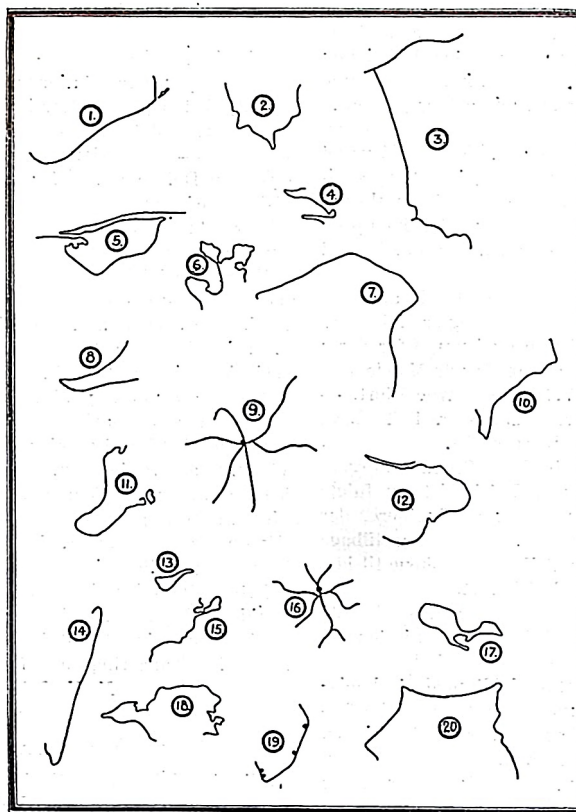
Chesebrough's Vaseline

faas kun i Original-Pakning:
Æsker, Tuber og Glas med
dette Varemærke:

CHESBROUGH MFG. CO.
KØBENHAVNS AFDELING, AARHUSGADE 88

Danmarkskonkurrence.

Cloëtta's Chocolade

faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

Enhver Spejder bør kende sit Land
og sit Danmarkskort, og for at prøve
jeres Kundskaber, udskriver vi her en
lille Konkurrence.

Paa Billedet vil I se en Del Udklip
af Kortet. Udklippene er vendt fuld-
stændig galt næsten allesammen, og det,

det gælder om, er nu at finde ud af,
hvad de forskellige Dele forestiller.

Løsningen sendes inden 10. Oktober
til »Spejdernes Magasin«s Redaktion,
og Vinderen, der vil blive udtrukket ved
Lodtrækning, vil faa tilsendt Spejder-
bogen.

Husk!

HEINRICH & POULSENS

DETAIL-UDSALG FOR FOTOGRAFISKE ARTIKLER

HØJBRO PLADS NR. 6, 1ste SAL — KØBENHAVN K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition.

KONDITOR

HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Anmeldelse.

Danske Drenges Forlag.

Danske Drenges Forlag har udsendt en Serie Bøger, hvoriblandt Einar Borregaards: »Viktor Løwe og hans Venner« (1. Del: »Drengear«) er den vægtigste og den lodigste. Det er et Værk, der skildrer en Drengs Opvækst til Mand, hans Kampe, hans Sejre og hans Nederlag. Vi skal i et senere Nummer komme tilbage til Einar Borregaards Værk.

Af andre Bøger er udkommet: S. Scoville: »Vildt Blod« (Dyrefortællinger), Talbot Baines Reed: »Femte Kasse« (Engelsk Skolehistorie), og af nye Op- lag udsendt Charles G. Roberts: »Vild- markens Børn«, Georg Andersen: »Den ny Dreng« og Rudolf Bruhn: »I Som- merlejr«.

Radio Ladestation

N. BALLING & SØN

DRONNINGENSGADE 48, B.G.B.

Telefon: Amager 3132 v

*Opladning og Reparation af
Akkumulatorer af alle Typer.*

*Batterierne afhentes, prøves for
Syrevægtfyldte, oplades og bringes
med 1 Dags Varsel.*

Køb hos Fagmanden

Alt i færdige Apparater og Tilbehør til de absolut billigste Priser

Forlang Tilbud

1 Lampe Modtager . . .	60,00	1 Trins Forstærker . .	32,00
2 " " " " . . .	98,00	2 " " " " . . .	56,00
3 " " " " . . .	125,00	3 " " " " . . .	79,00
Krystalmodtager . . .	28,00	Hovedtelefoner . . .	17,50

Luftnet opsættes overalt

Specialitet: Kraftforstærker til Højttalere

KNUD SCHWENSEN

Radio-Konstruktør

Gammeltoftsgade 4

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Verniær.

L. L. KAARILL.

Købmagergade 28, 1. Sal, København K. Tlf. Central 6704.

City Radio

Kompagnistræde 32

København B. — Telf. 13680.

Færdigmonterede Krystalapparater
Kr. 25,00.

Med komplet Tilbehør (uden Antenne)
Kr. 51,50.

For den lille Pris af Kr. 51,50 kan De
altsaa anskaffe Dem en komplet Radio-
modtager med nødvendigt Tilbehør.

Færdige 2-Lampe-Apparater Kr. 100,00
do. 4- do. do. Kr. 150,00

For Selvbyggere.

Samtlige Dele til 2- og 4-Lampe-Apparat
med let forstaaelig Diagram og boret
Ebonitplade Kr. 65,00 og Kr. 105,00.

Gratis Vejledning. — Fuld Garanti.

Forlang vor lige udkomne, illustre-
rede Prisliste. — Sendes gratis overalt.

Mange Nyheder.

Gottfriedt Ohlsen

Værksted for fin Mekanik

Magstræde 17, 3. - Telf. Byen 7705

Fabrikation af
Radio Reservedele

Reparationer af:
Fotografiapparat
Kinematografer.

Kitning af Linser.

Alt Drejearbejde udføres.

Radioteknisk Værksted

Nikolajplads 11. Kbhvn. K.

Telefon B. 877 y.

Udfører og installerer fagmæssigt ud-
førte Modtagere til rimeligste Priser.
Køb kun løse Dele naar De kan faa
disse afprøvede inden Købet. Selv dyre,
stemplede Modstande holder ofte kun
Halvdelen af den stemplede Værdi.

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

Villumsens

Fugle — Bure — 1ste Kl. Fuglefrø —
samt fineste Hartzer Sangere
Akvarier — Fisk og Foder
og alt til Fugle- og Fiskepleje
i bedste Kvalitet og velholdt Stand.
Øster Farimagsgade 45.
Telf. Øbro 2550.

Tilkendt Selskabet for Stuekultur's Diplom
af 1. Kl. — Forespørgsler: Svarporto.

Praktisk paa Ture og i Lejr.

Liebig Co.s

KØDETRACT

OXO BOUILLON

OXO BOUILLON TERNINGER

Østerbros Musikhandel

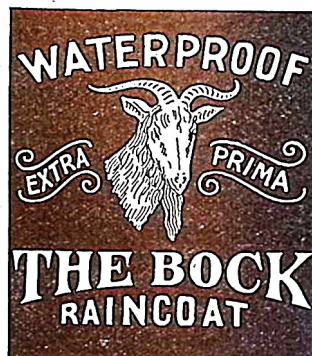
BLEGDAMSVEJ 94

Tlf. Øbro 394 x & Øbro 1786 y

anbefaler sig med gode og
billige Musikinstrumenter

Speciel Afdeling for SPEJDERE

Alle Slags fotografiske Artikler
og Apparater føres.

Forlang hos Deres Kobmand
Regnfrakker fra
Akts. J. R. BOCK, Hovedvagtsgade 6
København

V. Schmidt,

Holmensgade 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

ENGELSK

Undervisning & Oversættelse

Sigrid Enghardt

kgl. edsv. Translator og Tolk
Tordenskjoldsgade 18 Tlf. Byen 7102

Praktisk og billigt er det
at abonnere paa

Haandklæder, Viskestykker,
Dækketøj etc. fra

Solgneringsforretningen »CITY«.

J. KJELDSKOV.

Gl. Mønt 22. Telefon 8842.

Giv Agt Spejdere!

Husk Chokoladekiosken

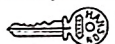
„ØRESUND“

ved Sporvejenes Endestation

Klampenborg.

Alle Slags Forfriskninger
til Marchture.

HANSON NY ØSTERGADE
2 NY STEMPELFABRIK
TELF. 354. & BYEN 8066.
Signeter - Dorplader - Haandtrykkerier
Brændejern - Numeratorer - Perforører

Laase og Nøgler
Ny Østergade 2

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De Køber Sæbe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garantien for, at de faar
den ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.

Overalt — Overalt!

MACKINTOSH'S TOFFEE DE LUXE

(LUKSUS CAMEL)

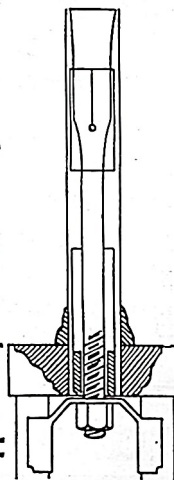
er uundværlig under Lejrliv og
paa Marchture — Spørg Britiske
Spejdere — Faas i Konfekturførr.

En gros hos:

THORVALD JENSEN

NØRREVOLDGADE 80, TELEFON CENTRAL 13671.

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hindrer ethvert Gaffelbrud.

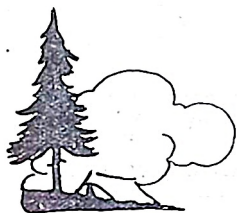
Tropiske Fugle.

Stort Udvalg i tropiske Fugle saasom for-
skellige Arter Astriller, Risfinker, Selskabs-
papegøjer etc. Store talende Papegøjer.
Kanarifugle, alm. og Harzer. Fuglebure.
Glasakvarier, Koldvands- og Trope-Fisk,
samt Vandplanter.

Sønchens Fuglehandel

Larsbjørnstræde Nr. 12

Telefon Byen 1060 x

A/s Lejr- og Spejderhuset

Officielt Depot for Det danske Spejderkorps

Nørregade 15

Tlf. Byen 4986

Jamboree-Minder.

Noget for Provinsspejderne, noget for alle dem, der ikke var med.

Da »Nanyang University« købte sit Lejrudstyr i A/s Lejr- og Spejderhuset.

Den danske Lejr. Letvægstelte leveret af A/S Lejr- og Spejderhuset.

Jeg sidder og ordner mine Jamboree-Minder — Resterne af alle de Ting, der blev revet bort under Jamboreen — af de fremmede Spejdere og af vore egne. Det er ikke ret meget, der blev tilbage, men noget er der da, saa meget, at der kan blive lidt til Jer deraf, der ikke var med, og som gerne vil have en lille Erindring (vel at mærke hvis I skynder Jer) om det historiske Øjeblik, da »hele Landet talte om Spejdernes«.

Der er først alle

Postkortfotografierne (à 35 Øre). Jeg lader dem passere Revue forbi mig. Det er næsten, som man selv havde været med, naar man ser dem, og et enestaaende fornøjeligt Minde er det. For at lette Jer Valget mellem den Vrimmel af Billeder, der er, piller jeg de 24 bedste ud og ordner dem i 4 Serier:

Serie 1 (Nationer)	Serie 2 (Lejrlyl)	Serie 3 (Nationer)	Serie 4 (Forskelligt)
Indianer	B. P. og Peter	Luxemburg	Kongen og B. P.
Skotto	Finland	Polen	Ermelundstøjr
Japaner	Chile	Frankrig	Tovtrækningen
Kineser	Danmark	Kina	Lejrbaalet
Kongonger	Amerika	Amerika	Inter. Brodersk.
Indier	B. P.-Stolen	Skotland	Holm & Lembecke

Dem vil jeg lade Jer faa for 2 Kr. pr. Serie + Forsendelsesomkostninger. Saa er der —

Bannerne (à 2 Kr.). Den røde Stander med »Danmark« i hvidt og den røde med »Jamboree 1924« i Guldskrift — de ser begge pragtfulde ud — og saa de morsomt malede Silkebaand med Jamboreeinskriptionen. De koster allesammen 2 Kr. Jeg hænger dem op paa Væggen i Hulen som Trofeer, der fortæller om den største Sejr i hele det danske Spejderkorps' Historie.

Ved Siden af dem hænger jeg en Række af de smaa grønne, røde, blåa og gule

Vimpler med Liljen — 0.85 pr. Stk. — dem alle Spejderne gik med paa deres Stokke eller havde vajende paa Cyklerne. Og saa —

B. P. Medaljerne. Dem var der ikke mange af Jer, der fik set. De kom ligesom Landbrandvæsenet, da det hele var forbi. De kunde kun faas i selve Hulen paa Nørregade de allersidste Dage, og Udlændingene købte alt, hvad vi havde.

Nu har vi dem igen. I kan roligt komme efter dem.

1 B. P. Broncemedalje . . .	Kr. 3.50
1 B. P. Bronce Reliefmedaljon .	1.85
1 B. P. hvid Medalje	2.00
1 B. P. hvid Reliefmedaljon .	1.50

Det ser udmærket ud; naar de indrammede hænges paa Væggen mellem de andre Trofeer. Det skal ikke være Billeder allesammen. Bannere og Medaljer, det lever op.

Ak ja, de Kinesere. En af dem købte saamænd 12 Medaljer — og forleden sendte vi en mægtig Pakkasse af til Nanyang University med en Ladning Lejrudstyr — lette Telte, Borde, Stole osv. osv. Jeg skal aldrig glemme Kineserne. De var en Henrykkelse for hver ny Ting, man viste dem, de glædede sig som Børn over de Ting, de anskaffede — over Bagerovnene, Lygterne, Ponchoerne, Rullebordet.

Mit dejlige Rullebord. 14 Dage i Forvejen havde en Sværvægts Landevidsautomobilist trukket haanligt paa Skuldrene og spurgt efter et Egetræsbord (hvad han naturligvis fik). Her var nogle Folk, der forstod sig paa Tingene — aldrig har jeg set Ansigtet straalet som over dette Rullebord, da jeg foldede Bordbenene sammen og rullede dem ind i Bordpladen — det var tydeligt nok netop det Æventyrbord

Himlens Sonner havde drømt om. I det Øjeblik ønskede jeg blot I allesammen var Kinesere.

De var »helt tossede« med det Bord. De maatte selv prøve at lægge Benene sammen, og de vidste ikke, hvilket Ben de selv skulde staa paa. »Helt tossede« — ja, der var mange af vore Ting, Spejderne i Jamboreelejren var »helt tossede« efter — mest af alt maaske efter vore Gillwellknive — Kr. 10 og 11.50 (lys eller mørk Skede).

Skovmandskniven — 7 Kr. Har I set dem gaa med den. Og saa Halstorklædeknunderne — Læder 50 Øre, Snor 25 Øre.

Disse Tings Succes blev slaaet urokkeligt fast ved Jamboreen. Det blev slaaet fast, at det var »A1.« at gaa med disse Ting, og det blev slaaet fast, at det var »style« at gaa med —

Spejderhatte (en I. Kl. Hat, stor, bred Rem for 10 Kr.). Vil I have en billigere, saa har vi ogsaa en til 7 Kr. Det sidste glædede mit gamle Hulehjærte mest af alt — jeg har formelig været ved at faa ondt, naar jeg saa Spejdere gaa rundt med Væbnerhuer. Spejdere, der selv har den smukkeste Hat i hele Verden, og saa en Mandchat — en Hat med Fantasi i. Den anden — den er til at blive helt bedrøvet af at se paa — saa nedslaaet, saa idelfordladt (og praktisk) er den.

Skriv efter den Spejderhat. Skriv efter det altsammen, men gor det nu. Vi skal se at faa disse Jamboreeminder til Side. Vi skal se at komme videre. I næste Nr. begynder vi at tale om noget andet.

Jeres
Hulespejder.

Hvor Spejderne skal holde Rast

Samlingssted
for Spejdere.
Aabent
hele Aaret.

TELEFON LYNGBY 73

Restaurant

FORTUNEN

TELEFON LYNGBY 73

Ermelunden

Anbefales med
1ste Klasses
Varer.
M. Kilaszevsky.

GJENTOFTE HOTEL

Egnens bedste Madsted.
2 store Sale med Sel-
skabslokaler anbefales.

VILHELM GODTFREDSSEN

JÆGERSBORG HOTEL

er det rigtige Udflygtssted for Sportsfolk.
Store Klub- og Selskabslokaler. — 1ste Klasses Køkken.
NB. Mine spec. indrettede Sports- og Træningslok. anbefales
Obs.! Stor elegant Dansesal. Obs.!

Storre og mindre Selskaber modtages.
Telefoner Gentofte 635 — 764. Ærb. WILLIAM JENSEN

Hvor mødes Spejdere?

Hotel Rustenborg

LYNGBY — TLF. 137

Sportsmændenes Samlingssted!

Ballerup Kro

Største Kro

mellem

København — Frederikssund

Hotel Ny Holte Kro

Stor skyggefuld Have.
Madkurve kan medbringes.
Lokal. for mindre og større Selskaber.
Idyllisk Beliggenhed.
Jernbanepavillonen anbefales.

I Bøndernes Hegn

er bedst og billigst
for Spejdere

Johs. Christensen
Tlf. Bagsværd 160

BESØG

Søborghus Kro

Extragod Kaffe

Skovshoved Hotel

1ste Klasses Restaurant
Stor Sal med Teater
Gammel Have
anbefales.
Tlf. Ordrup 85. Ingeborg Jorgensen.

SLOTSKROEN

HILLERØD

Lige for Slottet, stor Have.
Madkurve kan medbringes.
Første Klasses Servering.

Billige Priser. N. P. NIELSEN

Bagsværd Kro

anbefales.

Telefon Bagsværd 10

P. SØRENSEN

Fiskebæk Hotel

Nordsjællands smukkeste Sted
mellem Farum og Furesø.
Stor Plads for Selskaber
og Foreninge
Baadfart paa
Søerne.
Telefon Farum 6. Chr. Pedersen.

Nøddebo

Kro

Tlf. Fredensborg 146

S. P. A. Sørensen
(ny Ejer)

Smukt beliggende ved Esrom Sø

1ste Klasses Køkken og Betjening

Moderate Priser

Madkurve kan medbringes.
i Haven

HUSK!

Kirke Værløse Kro

beliggende i Nærheden af Søndersø
og Ganløse Skovene. Godt Madsted.
Billige Priser. — Madkurve kan medbringes.

HUSK!

Tag til HERLØV KRO

Danmarks smukkeste Krohave
Koncert hver Aften. — Madkurve kan medbringes.
I. P. JACOBSEN

STOR SAL

DAMHUSKROEN

STOR GAMMEL HAVE

Enhver Spejder

bør købe
GRAMMOFONER OG PLADER

i Nordisk Musikhus, Vimmelskiftet 38, TELEF. 14267

Paa Vej til Løjren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL
63, FREDERIKSBORGVEJ 63. SØBORG

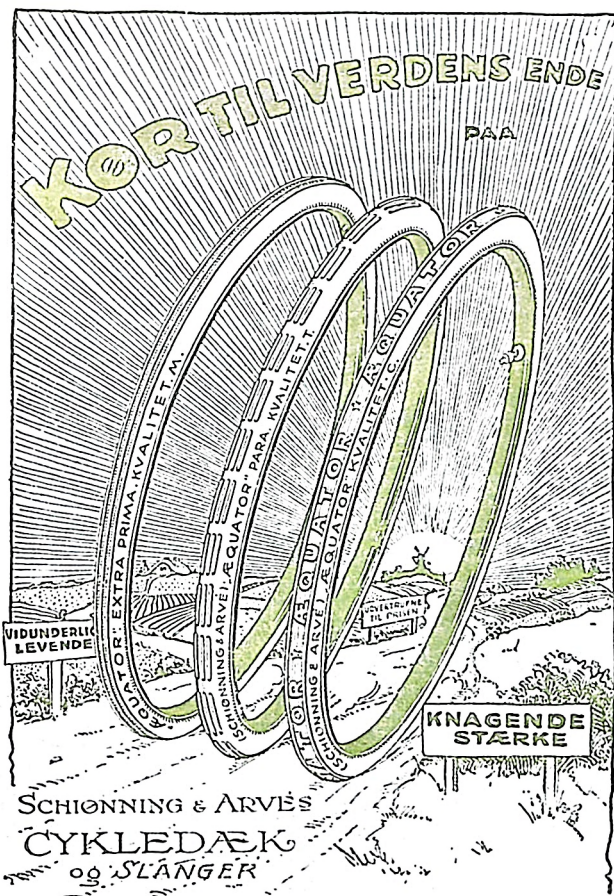
NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

Van Hauen's Filial

Frederiksberg Allé 58

Telefon 5254.

anbefaler sig med fine og velsmagende
Biscuits samt Chokolade og
Konfiture.

Chr. Jeppesens Konditori

Strandvej 167

Tlf. Nellerup 134

1ste Klasses Bestillings Forretning

THORVALD PETERSENS MALERFORRETNING HOLTEGADE 5

BØP.L: JULIUS BLOMGADE 37, 1. — TELF. TAGA 2187

Automobiler — Skilte — Møbler
Bygningsarbejde

Averter i Spejdernes Magasin

Original engelsk Spejder-Udrustning

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

Udsalg:

VIMMELSKAFTET 46—48.

Telefon 4648

Grundlagt 1831.

Kontor:

SKINDERGADE 37—39

Telefon II, 648

Giro-Konto 846.

Telegram-Adresse: JULEMANDEN.

Ældste og største Spejderdepot i Danmark.

Engelsk Spejder-Udrustning er stærkest og holder bedst.